

**KUSTĪBA
EQUIPES NOTRE-DAME LATVIJA**

**EQUIPES NOTRE-DAME HARTA (1947);
KAS IR EQUIPES NOTRE-DAME? (1977);
OTRĀ ELPA (1988);
KANONISKIE STATŪTI (2002);
DEKRĒTS PONTIFICIUM CONSILIUM PRO LAICIS (2002)**

IZDOTS: 2018. gada februārī
Equipes Notre-Dame
Polijas Superreģions, Centrāleiropa

Tulkojums:

no franču valodas: Inese Gagaine, pr. Andris Kravalis
no poļu valodas: pr. Elvis Rudovičs
no angļu valodas: diak. Dainis Stikuts

Redakcija:

Baiba Stikute, diak. Dainis Stikuts, pr. Elvis Rudovičs
Materiāls paredzēts tikai kustības iekšējai lietošanai

MAGNIFICAT

Augsti slavē Kungu mana dvēsele,
un mans gars gaviļē Dievā, manā Pestītājā;
jo Viņš ir uzlūkojis Savas kalpones zemību.*
Redzi, no šī briža mani svētīgu teiks visas paaudzes.
Jo lielas lietas ir darījis pie manis Varenais,*
un svēts ir Viņa vārds,
un Viņa žēlsirdība paliek uz paaudžu paaudzēm*
tiem, kas Viņa bīstas.
Varenis darbus Viņš darīja ar Savu roku,*
izkaisīja tos, kas augstprātīgi garā.
Varenos Viņš nogrūda no troņa*
un paaugstināja pazemīgos.
Izsalkušos Viņš pildīja labumiem,*
bet bagātos atstāja tukšā.
Viņš uzņēma Savu kalpu Izraēli,*
atcerēdamies Savu žēlsirdību,
kā Viņš bija solījis mūsu tēviem,*
Abrahamam un viņa dzimumam mūžīgi.
Gods lai ir Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam,
Kā tas no iesākuma ir bijis,
Tā tagad un vienmēr, un mūžīgi mūžam. Amen*

Šis izdevums ietver kustības *Equipas Notre-Dame* galvenos dokumentus:

- **Equipas Notre-Dame Harta** (1947);
- **Kas ir Equipas Notre-Dame?** (1977);
- **Otrā elpa** (1988);
- **Kanoniskie Statūti** (2014);
- **Dekrēts Pontificium Consilium Pro Laicis** (2002)

Equipas Notre-Dame Harta ir pamatdokuments ar kādu kustība, pateicoties priesterim Anri Kafarelam (Henri Caffarel), 1939. gadā sāka savu darbību un attīstību visā pasaulē. Šajā dokumentā ir klātesošs gars un formācijas metodes, kādas ir aktuālas kustībā vēl šodien.

Trīsdesmit gadus vēlāk tiek izdots dokuments: **Kas ir Equipas Notre-Dame?** Tas aktualizē kustībā esošo laulāto dzīves normas. 30 gadu laikā pēc Hartas pasludināšanas kustība izdzīvoja, pieauga, nobrieda un, paliekot būtībā tā pati, izmainījās pasaulē, kas arī ir mainījusies. Dokuments, atzīstot šo faktu, kalpo mērķu aktualizēšanai un konkretizēšanai.

Aktualizēšana: glabā un padara aktuālas tās bagātības, kas tika apkopotas kustības dzīvē, darbos un pārdomās visu šo gadu laikā. Tas viss notika Baznīcas klēpī, kura izdzīvoja Vatikāna II koncilu, kas, cita starpā šīs iekrātās bagātības izcēla gaismā un padarīja ģimeni par reālo īstenību visā kristīgajā kopienā.

Konkretizēšana: ļoti skaidri tiek iezīmēti dzīves virzieni, konkrēti piepūles punkti (ar ko dalāties tikšanās laikā) un dzīves regulas ieviešana. Tas ir kā spogulis, kas tiek iedots katrai *Equipas Notre-Dame* grupai un katrā kustības formācijas etapā.

Dokuments **Otrā elpa** ir aicinājums no jauna atklāt laulāto garīgumu mūsdienu izaicinājumu priekšā, kā arī atjaunot un nostiprināt uzticību kustības *Equipas Notre-Dame* pamatprincipiem un harizmai (garīgumam).

Kanoniskie Statūti ir kustības *Equipas Notre-Dame* dokuments, kas tai Baznīcā piešķir juridisku statusu. Statūtos tiek sniegts kustības dibināšanas pamatojums, struktūras un to darbības principi, izvirzītie mērķi un līdzekļi, kā arī Kustības kopienu darba organizēšanas pamatprincipi, kas

atbilst Baznīcas kanoniskajām normām un saskan ar Baznīcas apustulāta un misijas pamatmērķiem.

Dekrēts Pontificium Consilium Pro Laicis ir Vatikāna izdots dokuments, kas apstiprina kustības *Equipes Notre-Dame* ekleziālo raksturu. Tas nozīmē, ka kustība ir Katoļu Baznīcā integrēta kopiena, kas bauda visas tās pašas privilēģijas, kāds ir citām Baznīcas kustībām, kopienām un apvienībām.

KUSTĪBAS *EQUIPES NOTRE-DAME* HARTA

1947... 1977

KUSTĪBAS *EQUIPES*

NOTRE-DAME HARTA¹

1. KĀPĒC DIEVMĀTES KOMANDAS?²

Mēs dzīvojam kontrastu laikmetā. No vienas puses – pieaug laulības šķiršana, laulības pārkāpšana, nelaulātu personu kopdzīve, no otras – pieaug tādu ģimeņu skaits, kas ilgojas pēc patiesi kristīgas dzīves. Dažas šādas ģimenes ir nodibinājušas *Equipes Notre-Dame* (Dievmātes komandas). Šīs ģimenes:

- vēlas piepildīt Kristības solījumus;
- grib dzīvot Kristum, ar Kristu, caur Kristu;
- veltās Kristum bez nosacījumiem;
- nolemj Viņam kalpot bez šaubīšanās;
- atzīst Kristu par savu ģimeņu Skolotāju un Kungu;
- balsta ģimenes dzīvi Evaņģēlijā;
- grib, lai viņu mīlestība, ko svētdarījis laulības sakraments, atdotu godu Dievam, būtu liecība cilvēkiem par Kristus mīlestību un pārlūgums par grēkiem pret laulību;
- alkst būt Kristus liecinieki vienmēr un visur;

¹ Kustības *Equipes Notre-Dame* Harta – kustības pamatdokuments (nolikums, dibināšanas akts). Tajā balstās visa kustības darbība un garīgums.

² „*Equipes Notre-Dame*” - starptautiski pieņemts *laulāto garīguma kustības* nosaukums. Ir pieņemts šo nosaukumu netulkot, ja tas tiek lietots visas kustības apzīmēšanai. Lietojot to attiecībā uz atsevišķām kustības kopienām (grupām), kurās ietilpst 5-7 laulātie pāri, latviešu val. „*Equipes Notre-Dame*” (fr. „*equipés*” - komandas, grupas, vienības, „*Notre Dame*” – mūsu Māte, mūsu Kundze) var tulkot kā *Dievmātes komandas*, (tulk. piez.).

- būdamas uzticīgas Baznīcai, ir gatavas atsaukties uz sava bīskapa un priesteru lūgumiem;
- cenšas pēc vislabākās sirdsapziņas kalpot profesionālajā aicinājumā un ikdienas darbos;
- ilgojas pārvērst visas savas aktivitātes kā līdzdarbību Dieva darbā un kalpošanu cilvēkiem.

Laulātie, apzinoties savu vājumu un savu iespēju robežas, un ik dienas pieredzot, cik grūti, neskatoties uz viņu labo gribu, ir dzīvot kā kristiešiem modernā pasaulē, uzticas savstarpējai brālīgai palīdzībai, tāpēc *viņi ir nolēmuši apvienoties Dievmātes komandās*.

Šīs *Dievmātes komandas* nav vieta, kur kopā sanāk “pareizie”, bet nobrieduši kristieši, kas gatavi uzņemties saistības. Neviens nav spiests nedz tajās iestāties, nedz palikt. Bet tiem, kuri pie tām pieder, ir godīgi jāievēro noteikumi.

Nosaukuma nozīme

Vārds *Equipe* („komanda”) ir labāks par jebkuru citu apzīmējumu, jo ietver sevī ideju par konkrētu mērķi, uz kuru dalībnieki aktīvi un kopīgiem spēkiem tiecas.

Equipes Notre-Dame grupas (turpmāk tekstā *Dievmātes komandas* vai *komandas*) uztic sevī Dievmātes aizbildniecībai. Tādējādi tās uzsver savu gribu viņai kalpot un apliecina: lai ietu pie Dieva, nav labākas pavadones par Dievmāti.

2. EQUIPES NOTRE-DAME GARĪGUMS

2.1. BRĀLĪGUMS UN SAVSTARPĒJĀ PALĪDZĪBA

1) Kristīga dzīve nav iespējama bez dzīvas ticības. Dzīva un augoša ticība nav iespējama bez refleksijas. Realitātē daudz kristiešu pāri atmet pūles veltīt laiku garīgām studijām un meditācijai, jo neapzinās, cik tas svarīgi. Iespējams viņiem trūkst laika, garīgās vadības, zināšanu. Tā re-

zultātā viņu ticība neaug un kļūst vāja. Viņu izpratne par Dieva gribu un Baznīcas mācību paliek virspusēja un nepilnīga. Šiem pāriem ir maza izpratne par ceļiem kā sasniegt vienotību ar Dievu. Viņiem ir miglains priekšstats par ģimenes dzīves realitātēm: laulību, mīlestību, tēvišķību, audzināšanu, utt. Kā sekas – viņiem ir zema reliģiskā aktivitāte.

Dievmātes komandu pāri vēlas pretdarboties šai tendencei. Tāpēc tie cenšas padziļināt savas reliģiskās zināšanas un atklāt Kristus gribu, lai dzīvotu saskaņā ar to un seko šim mērķim kopā ar citām komandas ģimenēm.

2) Nav pietiekoši zināt par Dievu un Viņa mācību. Ir jābūt personīgām attiecībām ar Viņu, proti, papildus studijām ir jālūdzas. *Dievmātes komandu* biedri palīdz viens otram ne tikai garīgās studijās, bet arī lūgšanu dzīvē - lūdzamies kopā un viens par otru.

„Patiesi, Es jums saku, ja divi no jums virs zemes vienprātīgi kaut ko lūgs, tad Mans Debesu Tēvs viņiem to piešķirs. Jo, kur divi vai trīs ir sapulcējušies Manā vārdā, tur arī Es esmu viņu vidū.” (Mt 18,19-20)

Kunga apsoliņumu stiprinātas, kustības *Equipes Notre-Dame* ģimenes mazajās grupiņās cenšas atcerēties Kristus klātbūtni viņu vidū un ar prieku un pašāvēību kopīgi lūdzas.

3) Vai nav maldīgi iedomāties, ka palīdzam saviem draugiem garīgajā dzīvē, ja vispirms nepalīdzam tiem pārvarēt raizes un grūtības? Tāpēc laulātie kustības *Equipes Notre-Dame* ietvaros palīdz viens otram gan materiāli, gan morāli, paklausot svētā Pāvila norādījumam: „Cits cita nastas nesiet, tā jūs izpildīsiet Kristus likumu” (Gal 6,2).

Dievmātes komandas dalībnieki cenšas apmierināt četras brāļu mīlestības prasības: *dot, saņemt* (tas ir grūtāk nekā dot), *lūgt* (vēl grūtāk) un *prast atteikt* (ir jāprot atteikt, ja lūguma izpilde saistīta ar pārāk lielām grūtībām). Šī brālība un savstarpējā palīdzība, ko nodrošina *Dievmātes komandas* ģimenes sniedz drošību, ko daudzi citi meklē naudā.

2.2. LIECĪBA

Pirmie kristieši, par kuriem Apustuļu darbos (4,32) lasām: „Viņi bija viena sirds un viena dvēsele”, pārsteidza pagānus: „Redziet, kā tie cits citu mīl!”. Un apbrīna izraisīja vēlēšanos pievienoties. Vai brāļu mīlestī-

ba 21. gadsimtā būtu zaudējusi pievilcības spēku un starojumu, kāds tai piemita Baznīcas pirmajos gadsimtos? Kustība *Equipes Notre-Dame* uzskata, ka šodien neticīgie tiks iemantoti Kristus tāpat kā tolaik, redzot kristīgas ģimenes, kas cita citu mīl un savstarpēji cita citai palīdz Dieva meklējumos un kalpošanā brāļiem. Tādējādi brāļu mīlestība iet pāri savstarpējās palīdzības robežām un kļūst par liecību.

3. EQUIPES NOTRE-DAME KOMANDU DISCIPLĪNA

Lai kustības *Equipes Note-Dame* garīgums būtu dzīvs un pastāvīgi palielkošs, vajadzīga noteikta regula (kārtība). Garīgums un kārtība, gluži tāpat kā dvēsele un miesa, nevar viens no otra tikt nošķirti: garīgums kļūst par regulas dvēseli, bet regulai ir jānostiprina un jāargā garīgums.

Regulai jābūt izpildāmai, lai tā nenomāktu ne cilvēku, ne laulāto sūtību, bet arī pietiekami prasīgai, lai neieslīgtu kūtrumā.

3.1. DIEVMĀTES KOMANDA

Komanda sastāv no 4 – 7 laulātiem pāriem un viens no tiem tiek ievēlēts par atbildīgo pāri. Ir svarīgi komandā šo skaitu nepārsniegt. Ja ģimeņu ir vairāk, tad cieš grupas uzticības atmosfēra un tā zaudē savu kvalitāti.

IKMĒNEŠA TIKŠANĀS

Draudzība mazinās, ilgstoši netiekoties, tāpēc tās pastāvēšanai vajadzīga tikšanās. Komanda tiek vismaz reizi mēnesī. Līdzdalība ikmēneša sapulcē ir obligāta³.

Tikšanās programma ir sekojoša:

³ Protams, no šī pienākuma atbrīvoti tie, kuriem ir nopietns iemesls nepiedalīties.

Kopīga maltīte

Ļoti ieteicams sākt ikmēneša tikšanos ar kopīgu maltīti, vienreiz vienā ģimenē, citreiz citā (iespēju robežās). Nav nekā labāka draudzības saišu veidošanai kā kopēja maltīte. Vai ne Euharistiskā maltīte pulcina Dieva bērnus? Apustuļu darbi mums atklāj, ka pirmie kristieši „mājās lauza maizi un baudīja maltīti ar prieku un sirds vienkāršībā” (Apd 2,46).

Kopīga lūgšana

Kopīga lūgšana ir izcils līdzeklis, kas padziļina draudzību, lai visi būtu kā viena dvēsele un apzinātos Kristus klātbūtni savā vidū. Tas var tikt sasniegts tikai tad, ja lūgšanu pietiekoši ilga: tādējādi lūgšana palīdz atstāt rūpes un ieiet klusumā. Tai jāvelta vismaz 15. min., pirms uzsākt dalīšanos.

Pirms lūgšanas visas ģimenes apkopo lūgšanu nodomus. Lai tos varētu pieņemt visi, tiem jābūt no sirds un patiesi svarīgiem.

Pēc tam varam lūgties visas Baznīcas aktuālajās vajadzībās (piemēram: kristiešu vajāšanas, misiju darbs, apustulāts, jauni aicinājumi uz priesterību, utt.).

Lai šī kopīgā lūgšana iepriecinātu sirdis un liktu tām pukstēt vienā ritmā ar Baznīcu, tajā jāietver psalmi, lūgšanas un himnas no breviāra un misāles, kas laulātajiem piedāvāti *Equipés Notre-Dame* ikmēneša izdevumā.

Turpinājumā lūgšanas laikā ikvienam ir iespēja izteikt pārdomas un izjūtas – kā viņu iedvesmo ikmēneša izdevumā piedāvātais Svēto Rakstu fragments. Ir labi paredzēt laiku klusumam, lai ikvienam palīdzētu nonākt ciešākā un personiskākā vienotībā ar Dievu.

Dalīšanās dzīves pieredzē

Ikmēneša tikšanās reizēs jāparedz brīdis (iespējams, maltītes laikā), lai savstarpēji dalītos rūpēs par ģimeni un darbu, par situāciju, kas saistīta ar sabiedrību un Baznīcu; dalītos panākumos vai neveiksmēs, grūtībās vai priekos.

Pēc lūgšanas kāds brīdis tiek veltīts, lai dalītos par Hartas noteiktajiem *piepūles punktiem*. Katra ģimene vaļsirdīgi stāsta, vai aizvadītā mēneša laikā ir ievērojusi piepūles punktus, kas tai jāpilda saskaņā ar Hartu.

Ir saprotams, ka ģimenēs ir klātesošas arī intīmas un personiskas lietas, par kurām nevajadzētu stāstīt visiem un tikai tāpēc vien, ka esam draugi. Komandās ir jāreaģē uz šādu nekautrību, kas mūsdienās sastopama pārlietu bieži, un ko pauž ģimenes, kuras, ilgi nedomājot, atklāj visas savas laulības dzīves problēmas. Bet, ja ievērojam šo atturību un diskrētumu, tad dalīšanās visā pārējā un lūgums pēc savstarpējas brālīgas palīdzības, visnotaļ iekļaujas patiesas evaņģēliskas tuvākmīlestības kontekstā. Cik daudz ģimeņu tiek glābtas no rutīnas un pat no pilnīgas izjukšanas, kad laulātie šajā cīņā vairs nedodas vieni paši!

Domu apmaiņa

Ja turpmākās sarunas nenotiek Dieva klātbūtnē, tās var ieslīgt virspusībā. Notiek bezpersoniskas tukšas sarunas un netiek meklēta patiesība, kas mūs pārveido. Komandu tikšanās laikā mēs cenšamies būt godīgi un patiesi. Atklātajai patiesībai ir jāistenojas dzīvē.

Dalīšanās ir auglīga, ja tā ir iepriekš sagatavota. Tāpēc laulātajiem kopīgi jāizpēta darba tēma un dažas dienas pirms tikšanās savas pārdomas rakstiski jānosūta ģimenei, kas nozīmēta nākamās domu apmaiņas vadīšanai. Šis pienākums, katram laulātajam un abiem kopā pārdomāt un studēt, ir ļoti svētīgs.

Ir svarīgi, lai pārdomas sagatavotu visi. Savstarpējā palīdzība šajā ziņā ir ļoti nepieciešama. Ikviens justos neērti, ja vienmēr tikai saņemtu, neko nedodams citiem.

Pārdomu tēmas nav grupu brīva izvēle. Tās dod END vadošā komanda. Ne jau uzspiežot no augšas, bet lai ģimenēm palīdzētu iegūt pēc iespējas pilnīgāku skatījumu uz kristīgo domu, un tās mācītos dzīvot patiesā laulāto un ģimenes garīgumā.

Trīs pirmie gadi tiek veltīti tādām fundamentālām tēmām kā *mīlestība, laulība, laulāto garīgums*. Pēc šiem trim gadiem *Dievmātes komandas* var izvēlēties starp vairākām tematu virknēm, un tāpat kā iepriekš tās par šīm tēmām saņem darba plānu, jautājumus, atsauces. Ir saprotams,

ka katra Komanda var arī organizēt papildus tikšanās – vai nu jaunām viedokļu apmaiņām, vai gluži vienkārši lai stiprinātu draudzību.

3.2. KATRAS ĢIMENES PIENĀKUMI

Kā jau tika iepriekš sacīts, laulātie iestājoties kustībā *Equipes Notre-Dame* meklē palīdzību un atbalstu. Tomēr viņiem pašiem arī ir jāpieliek zināmas pūles. Lai viņu centienus pareizi orientētu un atbalstītu, komandās tiek prasīts, lai laulātie:

a) **paši sev nosaka dzīves regulu** (jo laulātie pāri ir tik dažādi, ka nevar piedāvāt visiem vienu un to pašu). Bez dzīves regulas laulāto reliģiskā dzīve var kļūt haotiska. Šī dzīves regula (katram laulātajam tā ir sava) ir ikvienas atsevišķas personas apņemšanās pielikt pūles, lai labāk atbildētu Dieva gribai. Tas nenozīmē vairot pienākumu skaitu, bet gan tos precizēt, lai stiprinātu gribu un izvairītos no aiziešanas pašplūsmā. Priestera padoms un palīdzība ir ļoti vēlama, lai nodrošinātos pret pārslodzi vai virspusējību. Nav pienākums paziņot komandai par pieņemto dzīves regulu, nedz arī dalīties, kā tā tiek ievērota. Tomēr piebūsim, ka daži ir atzinuši par labu lūgt palīdzību arī šajā jautājumā.

b) **lūdzas kopā (ja iespējams ar saviem bērniem) reizi dienā**, jo ģimenei kā tādai ir jāatdod gods Dievam un kopīgai lūgšanai piemīt liels spēks.

c) **ik dienas lūdz** Equipes Notre-Dame lūgšanu vienotībā ar visām ģimenēm, kas pieder šai kustībai.

d) **ik mēnesi izpilda** pienākumu apsēsties⁴. Tā ir iespēja katram pārim izvērtēt savu situāciju.

e) **laulātie kopīgi apgūst un pārdomā ikmēneša darba tēmu** un pirms tikšanās savas pārdomas nosūta rakstiski atbildīgajam pārim.

f) **izlasa** Equipes Notre-Dame **ikmēneša izdevuma ievadrakstu**.

g) **ik gadu piedalās slēgtās rekolekcijās**, kas ilgst vismaz 48 stundas, – vīrs un sieva kopā, ja vien tas iespējams. Pirms iesaistīšanās *Dievmātes komandās* nepieciešamas tikai vienas rekolekcijas.

⁴ Laulāto dialogs Kunga klātbūtnē

h) **ik gadu ziedo vienas darba dienas ienākumus**, lai nodrošinātu END materiālo dzīvi un attīstību.

i) kad vien rodas izdevība, brālīgā sirsnībā tiekas ar **citu komandu ģimenēm** un arī uzņem tās pie sevis.

j) **no 1970. gada maija katram kustības Equipes Notre-Dame loceklim ir pienākums:**

- » ik dienu veltīt *vismaz* desmit minūtes individuālai lūgšanai;
- » regulāri lasīt Svētos Rakstus;
- » atklāt kristīgās askēzes jēgu, ieviešot konkrētus *piepūles punktus* garīgajā un laulības dzīvē.

4. EQUIPES NOTRE-DAME KOMANDU STRUKTŪRA

4.1. DIEVMĀTES KOMANDAS ATBILDĪGAIS PĀRIS

Komandas atbildīgā pāra lomu un sūtību raksturo vārdi: “tas rūpējas par brālīgo mīlestību kopienā”. Tam ir jādara viss iespējams, lai komanda būtu evaņģēliskās mīlestības kopiena, kur katra ģimene varētu saņemt nepieciešamo palīdzību. Ļoti ieteicams, lai atbildīgais pāris, kas ir atbildīgs par ikmēneša tikšanās sagatavošanu, to darītu kopā komandas garīgo vadītāju (kapelānu). Atbildīgais pāris arī nodrošina saikni ar kustības vadību un caur to ar visu END kustību.

Ik mēnesi atbildīgais pāris savam sadarbības pārim iesniedz atskaiti par savas komandas darbību. Šīs atskaites palīdz veidot tēmas END ikmēneša izdevumā, kas katrai komandai dod iespēju ielūkoties citu komandu pieredzē. Atskaites var arī signalizēt par kādu esošu problēmu komandā. Tad vadošā END komanda var reaģēt un sniegt nepieciešamo palīdzību. Ir tomēr jāņem vērā, ka *Equipes Notre-Dame* vadošā komanda ir atbildīga par to, lai visās kustības kopienās būtu atbildīga pieeja formācijai, tāpēc tās komandas, kuras nevar iekļauties kustības dzīvē var tikt

reformētas vai pat izslēgtas. Šāda disciplīna ir nepieciešama, lai netiktu kaitēts kustības vienotībai.

Var gadīties, ka komandas atbildīgajam pārim ir jāpieņem lēmums par kāda laulātā pāra izslēgšanu no komandas, jo netiek ievērotas kustības *Equipes Notre-Dame* formācijas prasības. Tad evaņģēliskās mīlestības vadīts, atbildīgais pāris šai ģimenei liek saprast: lai gan vispārējās kustības un komandas intereses prasa izslēgšanu, uzticība un draudzība ar šo ģimeni paliek.

Atbildīgo pāri izvirza *Dievmātes komandu* pāri, kad grupa tiek dibināta, pēc tam – darba gada beigās. Var atkārtoti izvirzīt pāri, kas jau iepriekš ir veicis šos pienākumus. *Equipes Notre-Dame* vadošajai komandai ir tiesības apstiprināt vai neapstiprināt komandas atbildīgo pāri.

Komandas atbildīgais pāris nespēs veiksmīgi izpildīt savu sūtību bez savstarpēja lūgšanu atbalsta. Tāpēc to ar savām lūgšanām atbalsta pārējie komandas laulātie. Arī pats atbildīgais pāris komandas nodomā uzņemas (izņemot gadījumus, ja ir kāds nopietns iemesls to nedarīt) reizi nedēļā piedalīties Sv. Misē un katru dienu vismaz desmit minūtes velta lūgšanai.

4.2. PRIESTERA LOMA KOMANDĀS

Katrai *Equipes Notre-Dame* komandai ir jānodrošina sev priesteru atbalsts. Kopienas pieredze rāda, lai kādi būtu darba plāni, tie nevar aizvietot priesteru doktrinālo un garīgo ieguldījumu. Priestera sūtība komandā ir palīdzēt laulātajiem meklēt iespējas, kā īstenot kustības formācijas principus viņu dzīvē. Šī sadarbība ir abpusēja un tāpēc ir auglīga. Priesteri un laulātie mēģina viens otru saprast, cienīt, atbalstīt. Laulātie mēģina pieņemt priesteru apustuliskos nodomus un tajos lūgties, savukārt priesteris, svinot Sv. Misi, uztic Dievam visas komandas ģimenes, kuru centieni, pūles un ilgas ir viņam ļoti zināmas.

4.3. JAUNU KOMANDU DIBINĀŠANA

Jaunu laulāto kopienu izveidošana nav vienkārša. Ja netiek pietiekami labi izstrādāti, precizēti un apgūti mērķi un metodes, tad pārāk sasteigta kopienas darbības uzsākšana, ļoti bieži piedzīvo neveiksmi. Tāpēc ir ne-

pieciešama nopietna sagatavošanās. Lai iepazītos ar kustības garīgumu, vismaz trīs tikšanās jāvelta *Equipes Notre-Dame* Hartas lasīšanai un apspriešanai kāda *pilotpāra* vadībā.

Aptuveni pēc gada jaunie komandu pāri tiek aicināti iesaistīties kustībā. Kādas ģimenes klātbūtnē, kura pārstāv kustības vadošo komandu, pāri apņemas godīgi izpildīt saistības un ievērot *Equipes Notre-Dame* Hartā ietvertos kustības pamatprincipus.

4.4. JAUNU PĀRU UZŅEMŠANA KOMANDĀ

Laulātajiem, kas nesēn pievienojās *Dievmātes komandai*, ir jāiepazīstas ar Hartu. To izstudēt jaunpieņēcējiem palīdz atbildīgais pāris vai kāds cits pāris no komandas. Pēc iepazīšanās ar *Dievmātes komandu* Hartu, jaunais pāris pakāpeniski vingrinās pildīt tās pienākumus. Pēc, apmēram, gadu ilga centienu perioda jaunais pāris iesaistās komandā: nozīmētajā laikā, kad jau esošās ģimenes savas saistības atjauno, jaunie pirmo reizi pieņem *Equipes Notre-Dame* Hartu.

Kā lai jaunuzņemtajam pārim nodrošina formāciju, kuru komandā esošie pāri ieguvuši, studējot pamattēmas? Tieši atbildīgā pāra pienākums ir palīdzēt jaunajiem pāriem apgūt galvenās tēmas. Nepieciešamības gadījumā jaunpieņēcēji komandas tikšanās laikā var tikt uz laiku atbrīvoti no prasības dalīties pieredzē vai aktīvi iesaistīties domu apmaiņā.

4.5. EQUIPES NOTRE-DAME IKMĒNEŠA IZDEVUMS

Lai kāds būtu attālums starp kustības *Equipes Notre-Dame* vadošo komandu un pārējām kustības kopienām, starp tām ir jāuztur ļoti ciešs kontakts. Ne mazāk svarīga ir brālīga saikne starp pašām komandām. Draudzība starp tām veidojas savstarpējās paziņas, palīdzības un lūgšanas rezultātā.

Equipes Notre-Dame imēneša izdevums, kas adresēts katram pārim, veido un uztur šo divkāršo saikni – vertikālo un horizontālo. Tajā atrodas kustības END ziņas par *Dievmātes komandām* un to aktivitātēm, liecības, iepriekš jau minētais ievadraksts, lūgšanu teksti ikmēneša tikšanās laikā, informācija, utt.

4.6. SADARBĪBAS PĀRIS – SEKTORI – REĢIONI

Kustības *Equipes Notre-Dame* ikmēneša izdevums, kaut arī ļoti node-rīgs, tomēr nav pietiekams, lai komunikācija starp kustības vadību un Dievmātes komandām būtu tik cieša un auglīga, cik tas būtu vēlams. Tāpēc par to, lai šāda komunikācija būtu, ir atbildīgas dažādas kustības struktūras.

Katra *Dievmātes komanda* tiek uzticēta kādam sadarbības pārim (katrs sadarbības pāris pārzina 3 – 5 komandas). Turklāt komandas ir apvienotas sektoros, bet Sektori – reģionos: sektora atbildīgie pāri un reģionālie pāri ir atbildīgi par tām uzticēto *Dievmātes komandu* sekmīgu darbošanos.

Šis augstāk minētās struktūras komunicē ar kustības vadošo komandu, daloties savās ierosmēs un informējot to par *Dievmātes komandu* vēlmēm un vajadzībām. Pateicoties šādai komunikācijai, attiecības starp komandām un kustības vadību nav tikai administratīvas, bet tās ir balstītas uz savstarpējo brāļu un māsu mīlestību.

4.7. KUSTĪBAS VADOŠĀ KOMANDA

Kustības *Equipes Notre-Dame* vadošā komanda sastāv no priesteriem un laulātajiem pāriem. Tā ir ne tikai administratīva institūcija, bet arī visas kustības dzinējspēks. Vadošās komandas sūtība ir rūpēties, lai *Dievmātes komandās* pāri būtu uzticīgi kustības garīgumam (harizmai) un atbildīgi ievērotu iekšējās disciplīnas principus. Laulātajiem, kas kalpo šajā struktūrā jādzīvo tuvās attiecībās ar Dievu caur lūgšanu, kā arī tuvās attiecībās ar komandām, rūpējoties par to vajadzībām ar mīlestības pilnu uzmanību. *Dievmātes komandu* locekļiem no savas puses jāatbalsta END vadošā komanda ar lūgšanām un jāpalīdz tai, izsakot vērtējumus un ierosinājumus.

Laulātajiem, kas iestājas kustībā Equipes Notre-Dame un pieņem END Hartu, sava pievienošanās komandām jāuzskata nevis par galamērķi, bet par sākumpunktu. Kristīgas ģimenes pamats ir tuvākmīlestība. Bet tuvākmīlestībai nav robežu, un tā nekad nebeidzas.

1947. gada 8. decembrī
Vissvētākās Jaunavas Marijas
Bezvainīgās Ieņemšanas svētkos

KAS IR
EQUIPES NOTRE-DAME?

1977...

PRAKTISKA KOREKCIJA KAS IR DIEVMĀTES KOMANDAS?

1. PROJEKTS

„*Nāc un seko Man*” – ar šo aicinājumu Kristus uzrunā katru no mums, uzrunā katru ģimeni. Esam aicināti arvien vairāk atvērties Viņa mīlestībai, lai par to liecinātu tur, kur Viņš ir gribējis.

Ir laulātie, kas vēlas atsaukties uz šo aicinājumu. Tai pat laikā, apzinoties savu vājumu, viņi paļaujas uz laulības sakramenta žēlastību, tic savstarpējai brālīgās palīdzības efektivitātei un Kristus apsoliņumam: „*Kur divi vai trīs sapulcējušies Manā vārdā, tur Es esmu viņu vidū*” (Mt 18,20) un izlemj apvienoties *kopienās*.⁵ Tādā veidā viņi vēlas lūgt kustībai palīdzību uzsākt formācijas ceļu. Tāds ir kopīgais kustības *Equipes Notre-Dame* (END) projekts.

2. BŪTĪBA

Dievmātes komanda ir kristīga laulāto kopiena.

⁵ Latviešu val. šīs laulāto kopienas tiek sauktas par *Dievmātes komandām* (saīsinājumā – DK), red. piez.

2.1. KOPIENA

Dievmātes komanda brīvi veidojas no 5 – 7 laulātiem pāriem, kurus atbalsta priesteris. Neviens nav spiests tajā iestāties, neviens arī tajā nepaliek piespiedu kārtā. Ikviens tajā darbojas uzticībā Svētajam Garam.

Lai kopīgi īstenotu savu sūtību, *Dievmātes komandu* biedri piekrīt godīgi pildīt kopienas dzīves pienākumus. Komandai ir savi principi un prasības, kas piešķir zināmu formu kopīgiem mērķiem un palīdz izvēlēties konkrētus līdzekļus, lai šos mērķus sasniegtu (sk. 3. daļu). Ikviens komandas dalībnieks padara kopienas izvēles par savām, kamēr vien piedalās tās aktivitātēs.

Pati laulāto komanda ir plašākas kopienas daļa, jo pieder starptautiskajai kustībai *Equipes Notre-Dame*, piekrītot pilnībā iekļauties tās dzīvē.

2.2. KRISTĪGA KOPIENA

Dievmātes komanda nav vienkārša cilvēciska kopiena. Tā pulcējas Kristus vārdā un vēlas palīdzēt saviem biedriem pieaugt mīlestībā uz Dievu un tuvāko, lai vēl pilnīgāk atsauktos Kristus aicinājumam.

Kristus ir gribējis, lai tieši redzama kopiena būtu vieta cilvēku sirds atvērtībai, un mīlestība, ko Viņš ir devis, tajā tiktu praktizēta. Tieši tādu kopienu Viņš arī dibināja un, apsoliņams tai Savu klātbūtni un dāvājot tai Savu Garu, uzticēja tai nest visai pasaulei Viņa priecīgo vēsti. Šī kopiena ir Baznīca. Tā ir Viņa Miesa un tās misija ir kalpot cilvēku vienotībai.

Šī lielā kopiena sastāv no mazām kopienām, kurām ir dažādas *sejas*. Pat ja to struktūra atšķiras no Baznīcas struktūras, tās tomēr piedalās Baznīcas dzīvē, tāpat kā ikviena šūna piedalās visa organisma dzīvē. Kopienu dzīve ir paša Kristus mīlestība uz Tēvu un cilvēkiem.

Katra Dievmātes komanda ir viena no šīm mazajām kopienām. Tā vēlas būt vienota ar Tēvu un vienlaikus arī ciešā kopībā ar Baznīcu. Tai pat laikā komanda grib būt pilnībā atvērta pasaulei. Tieši šim mērķim kalpo kustības struktūras. Priesteris, kurš „padara Kristu klātesošu kā kopienas Galvu” (Bīskapu sinode, 1971), palīdz komandai nepazaudēt no redzesloka tās patieso galamērķi.

2.3. LAULĀTO KOPIENA

Kristīga laulāto savienība jau pati par sevi ir *kristīga kopiena*. Tā ir kopiena ar īpaši specifisku raksturu. No vienas puses, šī kopiena balstās uz cilvēcisku realitāti: brīvu, pilnīgu, galīgu un auglīgu savstarpēju sevis dāvāšanu mīlestībā, kurā vīrietis un sieviete viens otram sevi veltī laulībā. No otras puses, šī cilvēciskā realitāte Kristū kļūst par sakramentu, tas ir, par zīmi, kas pauž Dieva mīlestību uz cilvēci. Kristus mīlestība uz Baznīcu padara laulātos par tās līdzdalībniekiem.

Tādējādi Kristus ir īpašā veidā klātesošs laulāto kopienā. Viņa mīlestība uz Tēvu un cilvēkiem pārveido cilvēcisko mīlestību no iekšienes. Tieši tāpēc cilvēciskā mīlestība, kas tiek izdzīvota kristīga garā, jau pati par sevi ir liecība par Dievu un no tās pilnības izriet laulāto apustuliskā darbība.

Savstarpējā palīdzība komandu ietvaros ir ļoti īpaša, jo laulātie pāri palīdz viens otram pilnveidoties Kristū (laulāto kopienas un vēlāk ģimenes veidošana ir nemītīgs darbs) un ar savu mīlestību kalpo Dieva Valstībai.

Komandas uztic sevi Jaunavas Marijas patvērumam. Tās locekļi tādējādi uzsver savu pārliecību, ka ceļā pie Dieva nav labākas pavadones kā tā, kura īpaši „izceļas starp Kunga pazemīgajiem un nabadzīgajiem, kas ar pašlāvbību gaida un saņem no Viņa pestīšanu” (Lumen Gentium, nr. 55)⁶.

3. CEĻŠ

Katram kristietim ir tikai viens ceļš – Jēzus Kristus, iemiesotais Dieva Vārds, jo „svētīgi ir tie, kas Dieva vārdu dzird un to pilda” (Lk 11, 28).

Kustība *Equipes Notre-Dame* saviem biedriem neuzspiež noteiktu garīgumu. Tā vienkārši vēlas palīdzēt laulātajiem šo Kristus izvēlēto ceļu iet kopā.

Līdz ar to kustība viņiem piedāvā:

⁶ Vatikāna II koncils, Dogmatiskā konstitūcija par Baznīcu. Izmantots izdevums latviešu val., (red. piez.).

- dzīves virzienus – mīlestību uz Dievu un tuvāko;
- konkrētus uzdevumus – *piepūles punktus*;
- dzīvi un formāciju komandās.

3.1. DZĪVES VIRZIENI

Galvenais dzīves virziens ir mīlestība un to mums ir noteicis pats Kristus: „*Mīli Kungu, savu Dievu, no visas sirds un no visas dvēseles, un ar visu prātu, un ar visu spēku... Mīli savu tuvāko kā sevi pašu*” (Mk 12,30-31). Pieaugt šajā mīlestībā ir visa mūža uzdevums, tāpēc kustība *Equipes Notre-Dame* piedāvā laulātajiem palīdzību, bet no savas puses tā lūdz:

- *lai viņi savstarpēji palīdzētu viens otram pieaugt mīlestībā uz Dievu:*
  - » ierādot savā dzīvē lielu vietu lūgšanai;
  - » regulāri lasot Dieva Vārdu un cenšoties dzīvot arvien lielākā saskaņā ar to;
  - » pastāvīgi padziļinot zināšanas ticībā;
  - » bieži pieņemot sakramentus, sevišķi Euharistiju;
  - » cenšoties iepazīt un praktizēt kristīgo askēzi;
- *lai viņi savstarpēji palīdzētu viens otram pieaugt mīlestībā pret tuvāko:*
  - » īstenojot patiesu laulāto savstarpējo palīdzību – uzklaušāšanu, dialogu, dalīšanos – visās jomās, īpaši garīgajā;
  - » pastāvīgi rūpējoties par bērnu cilvēcisko un kristīgo audzināšanu;
  - » lielā mērā praktizējot ģimenē citu cilvēku uzņemšanu un viesmīlību;
  - » konkrēti liecinot par mīlestību uz Kristu, uzņemoties saistības Baznīcā vai esot aktīvam sabiedrībā.

3.2. KONKRĒTIE PIEPŪLES PUNKTI

Pieredze rāda, ka bez pūlēm un darba noliktie dzīves mērķi var pārvērsties par tukšu skaņu. Tāpēc kustība *Equipes Notre-Dame* saviem biedriem piedāvā:

- uzņemties sešus konkrētus pienākumus, kurus saucam par *piepūles punktiem*;

- regulāri savas komandas ietvaros dalīties ar *piepūles punktu* pildīšanu, lai vajadzības gadījumā tiktu sniegta palīdzība. Tas notiek ikmēneša tikšanās laikā.

Seši konkrētie piepūles punkti ir šādi:

1. Regulāri ieklausīties Dieva Vārdā.
2. Ik dienas nodrošināt sev patiesu tikšanos ar Kungu personīgā lūgšanā.
3. Ik dienas abiem laulātajiem tikties kopīgā lūgšanā un, ja iespējams, arī kopā ar bērniem.
4. Katru mēnesi atrast laiku patiesam laulāto dialogam Kunga klātbūtnē (pienākums *apsēsties*).
5. Noteikt sev *dzīves regulu* un ik mēnesi to pārbaudīt sirdsapziņas izmeklēšanā.
6. Reizi gadā tikties ar Kungu *vaigu vaigā* rekolekcijās, kuras nedrīkst būt īsākas par 48 stundām. Iespēju robežās tajā jāpiedalās abiem laulātajiem kopā.

3.3. DIEVMĀTES KOMANDAS DZĪVE

Dievmātes komanda nav pašmērķis bet ir līdzeklis, kas kalpo laulātajiem un dod tiem iespēju:

- piedzīvot kopīgas lūgšanas un dalīšanās brīžus;
- savstarpēji viens otram palīdzēt tuvoties Kungam un par Viņu liecināt.

Kā jau ikvienas kristīgas kopienas dzīvē, varam shematiski izšķirt trīs aspektus – trīs svarīgus momentus komandu dzīvē:

- kopā ar Kristu komanda vēršas pie Tēva, lai pieņemtu Viņa mīlestību;
- Kristū komanda šajā mīlestībā dalās: „viena sirds un dvēsele” (Apd 4, 32);
- Svētā Gara iedvesmota, komanda sūta savus biedrus pasaulē, lai šo mīlestību atklātu citiem.

Šie trīs aspekti vispirms tiek izdzīvoti ikmēneša komandas tikšanās laikā. Tikšanās notiek pa posmiem:

- maltīte, kas ir īpašs sadraudzības laiks. Tās laikā ir dalīšanās dzīves pieredzē;
- kopīga lūgšana, kas ir tikšanās centrs un virsotne;
- *dalīšanās* par konkrētiem *piepūles punktiem* un to realizēšanu, kas ir īpašs laiks savstarpējai palīdzībai, sevišķi garīgajai un apustuliskajai palīdzībai;
- pārrunas par mēneša pārdomu tēmu – laiks ticības padziļināšanai.

Komandu dzīve neaprobežojas ar ikmēneša tikšanos vien. Lūgšana vienotībā ar citiem kopienas locekļiem un viņu nodomos, kā arī dalīšanās un savstarpējā palīdzība turpinās visu mēnesi, pēc katras komandas iniciatīvas.

Atbildīgajam pārim, ko katru gadu ievēl pārējie komandas pāri, jāraugās, lai visi kopienas dzīvē piedalītos tā, ka savstarpējo palīdzību izjustu ikviens, proti, katrs justos pieņemts, mīlēts un kopienas rūpju patiesi apveltīts. Šajā nolūkā ikviens savu piederību kustībai *Equipes Notre-Dame* īsteno konkrētā veidā:

- grupas līmenī:
  - » piedaloties ikmēneša sapulcē;
  - » sagatavojoties tai ar lūgšanu un pārdomām, īpaši – pierakstot, kādus augļus saņēmis pārdomās par mēneša tēmu;
- visas kustības līmenī:
  - » pastāvīgi atrodoties lietas kursā par kustības dzīvi, sevišķi – lasot ikmēneša izdevumu (jo īpaši tās ievadrakstu);
  - » dzīvojot saskaņā ar kustības kopīgajiem virzieniem un piedaloties tās organizētajos dažāda līmeņa pasākumos;
  - » piedaloties kustības dzīvē un tās apustuliskajā misijā;
  - » atbildīgi uzņemoties pienākumus;
  - » katru gadu ziedojot noteiktu summu, ko godīgi aprēķina, balstoties uz vienas darbdienu ieņēmumu summu;
  - » nesot lūgšanā ikviena kustības locekļa nodomus.

4. NOSLĒGUMS

Equipes Notre-Dame ir laulāto garīguma kustība. Saviem locekļiem tā piedāvā kopienu – *Dievmātes komandu* dzīvi un konkrētus līdzekļus, lai palīdzētu viņiem kā laulātajiem un arī kā ģimenei pieaugt mīlestībā uz Dievu un tuvāko. Komandas laulātos sagatavo liecībai, kuras forma katram laulātajam pārim jāizraugās pašam. Lai gan tā nav kustība, kurā dominē darbošanās kā tāda, tā tomēr vēlas būt aktīvu personu kustība.

1976. gada septembris

OTRĀ ELPA
(Starptautiskā vadības
komanda – ERI)

1988 OTRĀ ELPA

1. EQUIPES NOTRE-DAME HARIZMA ŠODIEN

Pirms četrdesmit gadiem, kad tika oficiāli izsludināta *Equipas Notre-Dame* komandu Harta, nebija iespējams paredzēt izmaiņas kustībā, Baznīcā un pasaulē. Vēsture mainās, bet Svētais Gars darbojas pastāvīgi, lai iedvesmotu laulātos pārus kalpot mīlestībai, atkarībā no laika zīmēm.

Šis dokuments tiek piedāvāts ar mērķi palīdzēt komandām smelties drosmi, kā arī atrast jaunus virzienus, lai dzīvotu saskaņā ar *Equipas Notre-Dame* kustības garīgumu.

1.1. PAŠREIZĒJĀ SITUĀCIJA KUSTĪBĀ

Dieva griba attiecībā uz kustību *Equipas Notre-Dame* ikvienā vēstures brīdī atklājas pamazām un ir izprotama piedzīvoto notikumu gaismā, kā arī caur pārdomām, kas rodas sadarbojoties starptautiskajai vadības komandai (ERI) un reģionu atbildīgajiem. Tāpat Dieva gribu var saskatīt vajadzībās, kas atklājas saskarsmē ar dažādu līmeņu atbildīgajiem un kustības lokālajām komandām.

Tēvs Anrī Kafarels uzstājoties daudzkārt pieminējis, ka jācenšas būt gan uzticīgiem, gan radošiem nemitīgas atjaunotnes perspektīvā, lai *Equipas Notre-Dame* būtu nevis vienkārša konservatīva kustība, kas Baznīcā uztur ticību, bet gan patiesi īsts „atjaunotnes raugs”.

Šim *atjaunotnes raugam*, par kādu *Dievmātes komandas* sevi Baznīcā uzskata, mūsdienās jādarbojas citādos apstākļos nekā tad, kad tēvs Kafarels 1987. gadā tikās ar Eiropas reģionu atbildīgajiem. Daži no garīguma pamataspektiem vēl nav pietiekami dziļi attīstīti, jo pirms četrdesmit gadiem tie netika uztverti ar visu nepieciešamo skaidrību.

Tā, piemēram, mēs konstatējam, ka:

- Pirmais aspekts, kas nebija pietiekami izskaidrots kustības pedagoģijā, ir šis: mīlestība vien nav vienīgais faktors laulātā pāra nobriedumam, ir vajadzīga arī pašizliedzība, bet pašizliedzība, ko neiedvesmo mīlestība, nevar iegūt savu patieso jēgu.
- Otrais aspekts ir tas, ka kustība nav pietiekami padziļinājusi seksualitātes cilvēcisكو un kristīgo izpratni, tāpēc nav palīdzējusi laulātajiem saprast un izdzīvot laulāto garīguma seksuālo dimensiju. No tā izriet, ka morālās prasības reizēm šķiet nepieņemamas un pārkāpumiem var viegli atrast kādu attaisnojumu. Šajā jomā pastāv steidzama nepieciešamība pilnveidoties, sevišķi, ja runa ir par Baznīcas kustību.
- Trešais aspekts ir *Equipas Notre-Dame* kā laulātu pāru kustības misijas svarīgums Baznīcā: sākumā tā bija neliela revolūcija, un vēl patlaban tā ir un paliek kas jauns. Mums jāpalīdz Baznīcai pārskatīt tās redzējumu uz cilvēku, tās teoloģiju un laulāta pāra – radības augstākās virsotnes – noslēpumu: „*Par vīrieti un sievieti Viņš tos radīja*” (*Rad.1,27*).

Ir vēl kas cits, ko pirms četrdesmit gadiem nebija iespējams paredzēt un ko vienīgi laika ritējums padarījis redzamu: nepieciešamība vairākumam jauno pāru sniegt kristīgu pamatformāciju, nodrošināt garīgo vadību tiem, kuri vēlas iet tālāk, tāpat palīdzēt laulāta pāra dzīvē integrēt sievietes darbu un bezdarba pārbaudījumu, palīdzēt laulātajiem svētīgi novecot, dzīvot atrautībā un nomirt.

Visbeidzot, vajadzētu pilnvērtīgāk izmantot tās vērtības, ko sniedz mums citu tautu laulāto pieredze, vienlaikus novēršot iespēju, ka tas varētu kaitēt kustības vienotībai.

1.2. PAŠREIZĒJĀ SITUĀCIJA BAZNĪCĀ

Arī Baznīca nonākusi līdz izšķirošam vēstures brīdim. Kopš Vatikāna II koncila (1964) Baznīca – Dieva tauta, kas pastāvīgi atrodas ceļā, ir vēlējusies uzņemties pozitīvākas saistības pret pasauli un pasaulē. Nekas cilvēcisكو nevar būt svešs Baznīcai, kuras aicinājums ir būt par Dieva Valstības aizmetni, pamatojoties uz konkrētu cilvēku dzīves realitāti.

Baznīca ir paudusi savu gribu iestāties vispirmām kārtām nabagu un jauniešu labā; pārbaudīt savu nostāju pret materiālistisku sabiedrību, kura tomēr tiecas pēc meklējumiem apšaubāmu misticisma veidu jomā;

izjust spriedzi sarežģīta plurālisma apstākļos; meklēt jaunas evaņģelizācijas ceļus – tādas, kas aizsniegtu cilvēku visā tā veselumā.

Katrā laikmetā Dieva Gars modina noteiktas harizmas, kas izraisa reliģisku ordeņu un kustību rašanos, lai apmierinātu tā brīža vajadzības. Mūsdienās nav nekāds pārspilējums domāt, ka jaunā šīs zemes realitāšu evaņģelizācija būs jo īpaši ticama, pateicoties mīlestības zīmei, kam piemīt liels ietekmes un liecības spēks: laulāto mīlestības, ģimenes mīlestības, mazās kristīgās kopienās izdzīvotas mīlestības. Tieši tas ir kalpojums un misija, ko Baznīca sagaida no *Equipes Notre-Dame*. Bez šīs laulāto laju mīlestības, bez šīm ģimenēm, kas mācījušās dalīties, bez šīm laulāto ticības kopienām, kādas ir *Dievmātes komandas*, Baznīcai nenāksies viegli pārliecināt mūsdienu pasauli, ka Evaņģēlijs ir aicinājums uz mīlestību un ka šo mīlestību iespējams reāli piedzīvot.

1.3. PAŠREIZĒJĀ SITUĀCIJA PASAULĒ

Raksturojot mūsdienu pasaules situāciju no garīgā viedokļa, mēs varam krist kārdinājumā saskatīt vienīgi trūkumus, ievainojumus, grēka stāvokli. Tomēr par spīti visām šīm negatīvajām zīmēm mēs zinām, ka Dieva Gars darbojas, ka Kungs ir ar mums līdz laiku beigām, un tas mūs mudina atzīt, ka ir arī cerības un žēlastības zīmes.

Pieaugot individuālismam, kas sašķēļ visu cilvēci un ir klātesošs visās attiecībās, rodas nespēja izturēt ilgstošu piepūli. Vieglums, ar kādu atmetam jebkādas stingras objektīvas morāles prasības, bailes uzņemties saistības būt ilgstoši uzticīgiem, seksualitātes vienkāršošana, utt. – tas viss pastāv un dziļi skar laulātos. Tai pašā laikā varam pamanīt vēlmi meklēt patiesas vērtības. Vēlmi rast iekšēju un ārēju mieru, atklāt cilvēcisko attiecību lielo vērtību – attiecību starp laulātajiem, vecākiem un bērniem.

Lūk, pasaule paveras ar visām Dieva radītajām iespējām. Lai gan pasaulē reāla ir grēka klātbūtne, mēs tomēr šīs iespējas atklājam. Tāpēc mēs izjūtam nepieciešamību pēc jauna izlīguma ikvienā vēsturiskā situācijā.

2. LABĀ VĒSTS PAR LAULĪBU

Mūsdienās laulātajiem ir jābūt iespējai patiesi saņemt *labo vēsti* attiecībā uz šo pretrunīgo un trauslo realitāti – laulāto mīlestību. Šī labā vēsts mums māca, ka laulības sakraments kalpo mīlestībai, laimei un svētumam. Tikai sakramentālā laulībā mēs varam piepildīt divkāršās cilvēciskās ilgas pēc mīlestības un laimes, kā arī īstenot ilgas, kas ierakstītas cilvēka sirdī, bet ko ne vienmēr uztveram: aicinājumu uz svētumu. Kustības *Equipes Notre-Dame* komandas vēlas būt ceļš, kas ved uz laulības sakramenta un dziļas laulāto kopības bagātību atklāšanu. Tieši tā ir vēsts, kas tik ļoti nepieciešama mūsdienu pasaulei. Kungs gaida, ka mēs to sludināsim, par to runādami un to apliecinādami ar savu rīcību.

2.1. LAULĪBA KALPO MĪLESTĪBAI

„Dievs radīja cilvēku pēc Sava attēla,
pēc Dieva attēla Viņš radīja to –
vīrieti un sievieti Viņš radīja.” (Rad 1,27)

Vīrieša un sievietes daba ir viena un tā pati, bet ar dažādām īpašībām, kas apvienojoties izveido vienu veselu, pāri. Šī pārlicība raisa slavēšanas pilnu attieksmi pret Dievu, kurš radījis arī cilvēcisko mīlestību un arī pazemības pilnu attieksmi, apzinoties, ka katram no abiem vajadzīgs otrs, lai justos kā viens vesels, dzīvojot uzticībā viens otram.

Šajā laulāta pāra realitātē mēs uztveram visu to bagātību, kas piemīt Dieva gribētai un radītai seksualitātei. Līdz ar to ir svarīgi, lai kristīgie laulātie pāri rūpētos par savu seksuālo attiecību vienlaikus cilvēcisko un kristīgo kvalitāti. Kristīgais garīgums ir iemiesots garīgums. Laulāto garīguma īpaša un svarīga sastāvdaļa ir seksuālais aspekts, kas ietverts laulības sakramentā.

2.2. LAULĪBA KALPO LAIMEI

Laulības sakraments mums palīdz izdzīvot krīzes un tuksneša periodu. Krīzes ir nepieciešamas, lai mēs augtu mīlestībā; tās dod iespēju pārraut aizsprostus, pārbauda mūsu radošās spējas un aizved līdz jaunām situā-

cijām un jauniem izturēšanās veidiem. Krīzes ir pozitīvs elements, ja laulātajiem izdodas atpazīt Dieva gribu attiecīgajā dzīves brīdī.

Tiekties pēc otra cilvēka labuma gan savā profesijā, gan mātes un tēva pienākumus veicot, uzturēt savu psiholoģisko līdzsvaru; rūpēties par otra labumu pat seksuālajā dzīvē un atklāt, ka izlīgums ir nevis samierināšanās, bet jaunas satikšanās iespēja; dzīvojot ar sevis dodošu attieksmi, izlemt, ka paliksim iemilējušies. Šādas nostājas mūs nevis ierobežo vai apspiež, bet, gluži pretēji, atver uz otru cilvēku un arī pārējiem; tās mūs atver laimei.

2.3. LAULĪBA KALPO SVĒTUMAM

Laulāti kristieši ir aicināti uz svētumu. Viņiem tas ir nevis vienkāršs individuāls aicinājums, – kaut arī katra persona vienmēr saglabā kaut ko neatņemamu un citiem nenododamu, – bet ceļš, kas jāiet kopīgi kā laulātajiem. Tas ir laulāto garīguma lielais atklājums: abas mīlestības, laulāto mīlestība un mīlestība uz Dievu, viena otru neizslēdz, tās var apvienoties, un visas kristīgās dzīves prasības iespējams izdzīvot pāri.

Laulības gudrības būtība ir mācīties dzīvojot ar attieksmi *tavā labā*, nevis *manā labā*. Kopība rodas no šīs savstarpējās došanas un saņemšanas, un tā ir visaugstākā vienotības forma, kas vien laulībā var būt, jo tā sakņojas faktā, ka abi laulātie Jēzū ir viens vesels. Kopība ir ne tikai laulāto mīlestības augstākā virsotne, bet arī izcila dāvana, ko laulātie var sniegt. Auglība un audzināšana, viesmīlība un vienotība, darbs un iesaistīšanās ir šī ikvienai kopībai piemītošā nenoliedzamā virzītājspēka – spējas pārtapt dāvanās – izpausmes.

Kristīgs laulāts pāris, kurš pazīst šo laulības žēlastības stāvokli, ko stiprina Dieva Vārds un Dzīvības Maize, patiesi piedalās euharistiskajā dzīvē. Laulātais pāris visu savu dzīvi padara par *svētu hostiju*. Vīrs un sieva ir zīmes, Dieva mīlestības *sakraments* viens otram un abi kopā – saviem bērniem un pasaulei.

3. LAULĀTO GARĪGUMA UN ĢIMEŅU SAVSTARPĒJĀS PALĪDZĪBAS KUSTĪBA

Atklāt Kunga klātbūtni laulāto attiecībās un brālīgo tuvākmīlestību ar citām ģimenēm – lūk, ko piedāvā kustība *Equipes Notre-Dame*. Tā vēlas pateikties Dievam un liecināt par Viņa mīlestību laulāto vidū visas pasaules priekšā. Šis jaunais veids, kā dzīvot laulātā pāri, ne vienmēr īpaši atšķiras no iepriekšējā, taču šāda dzīve īstenojas ar lielāku spēku, gaismu un cerību. Laulātie, kas apzinās savu vājumus un grūtības, ar kurām sastopas, izlemj apvienoties komandā un izveidot ticības kopienu, lai kopā ietu atgriešanās ceļu, vienam otru atbalstot.

Savstarpējā palīdzība tiek izdzīvota aizvien pieaugošā draudzībā, dziļi un patiesi daloties savā dzīvē, pieliekot kopīgas pūles konkrētos aspektos, lai censtos meklēt Dieva gribu un atklātu patiesību pašiem par sevi, īstenojot satikšanos un sadraudzību.

Jau pats vārds *sadraudzība* norāda, ka pārim ir nevis jāpasniedz noteikta pilnības pakāpe, bet ka ikviens pāris vienotībā ar citiem pāriem iesaistās dzīvē un dinamiskā procesā, cenšoties nest izlīgumu tur, kur ir sašķeltība, tuvināt to, kas attālinājies, stiprināt to, kas novājināts, celt to, kas palicis nepabeigts, veikt kopīgu darbu brālīgā mīlestībā, kas mūs vieno ar Kristu.

Laulāto garīgums ir vērsts uz pāri, bet neatstāj novārtā arī ģimenisko dimensiju. Bērnus uz dzīves vienotību aicina viņu vecāku mīlestība, un ģimene veidojas šajā kopienas un līdzdalības perspektīvā.

No pedagogijas, ko laulātie pāri cenšas ieviest savas komandas dzīvē, mācoties veidot dialogu, cienot otru cilvēku un daloties, veidojas īpašs audzināšanas stils. Audzināšanas mērķis ir katram bērnam vienkārši ļaut būt, palīdzēt viņam sasniegt pilnīgu briedumu, kopā ar viņu gūt ticības un personiskas satikšanās ar Kristu pieredzi.

Tādējādi mēs varam cerēt, ka bērniem izdosies *būt tiem, kas viņi ir*, ka viņi iesaistīsies attiecībās ar citiem brīvības un solidaritātes gaisotnē; ka viņi uzņemsies savus pienākumus pret sabiedrību; visbeidzot – īstēnos kristīgas laulības vērtības, pateicoties savu vecāku teiktajiem vārdiem un liecībai.

No otras puses, *Equipes Notre-Dame* ir laju kustība, kura uzrunā laulības sakramentā vienus pārus un kuras norise ir atkarīga no pašu pāru kalpošanas gara. Šī atbildība tiek īstenota ciešā vienotībā ar priesteriem, komandu garīgajiem padomdevējiem, lai gan viens, gan otrs sakraments – katrs sev īpatnēji piemītošā veidā – pasaules acīm atklātu Dieva vaigu.

3.1. PASTĀVĪGAS FORMĀCIJAS SKOLA

Equipes Notre-Dame ir formācijas skola ģimenēm. Ir ne vien jāpadziļina zināšanas par mūsu ticību, bet arī jāpraktizē cilvēciskā un kristīgā izšķirtspēja, kurā nepieciešams gan prāts, gan sirds, tiecoties pēc aizvien ciešākas saistības starp ticību un dzīvi.

Šo izšķirtspēju pilnveido dažādi avoti: *tēmas* studijas pārī un grupā, kustības dokumentu lasīšana, formācijas sesijas, rekolekcijas, periodiska tēmu padziļināšana, ko kustība piedāvā. Šī formācija ir gan katras atsevišķas personas, gan katra laulāta pāra, gan kopienas meklējumi, kas īstenojas sakramentu, īpaši Euharistijas, pieņemšanā, aizvien pieaugošā atvērtībā uz lūgšanu, kā arī Dieva Vārda uzklaušānā un vērīgā laika zīmju atpazīšanā.

Šī formācija mūs uzrunā un mums palīdz izskaidrot Dieva nodomu mūsu ģimenei un mūs aicina laulības, ģimenes un profesionālo dzīvi saskaņot ar Evaņģēlija vērtībām. Jātiecas arī uz tādiem mērķiem kā atklāt vīrieša un sievietes darba kristīgo jēgu Dieva plānā un neatdalīt privāto morāli no sabiedriskās morāles prasībām.

3.2. KONKRĒTI LĪDZEKĻI (PIEPŪLES PUNKTI) CENTIENU ĪSTENOŠANAI

Mīlestība ir lēmums, ko laulātie atjauno ik dienas. Šis lēmums tiek izdzīvots kā sirds piekrišana un īstenots kā gribas centieni. Komandas piedāvā konkrētus *piepūles punktus*, lai palīdzētu laulātajiem stiprināt šo mīlestību, nelokāmi palikt pie šī lēmuma un turpināt atgriešanās ceļu.

Šie *piepūles punkti* nav tik daudz par to, kas jādara, bet gan par attieksmi, kas jāveido un jāapgūst. Attieksme ir kā process, ar kura palīdzību dzīve pamazām vēršas noteiktā virzienā – Kunga gribas virzienā.

Piepūles punkti jāizprot kā līdzekļi, kas palīdz attīstīt iekšējo dzīvi un visu dzīvi padarīt viengabalainu. Veids, kādā *piepūles punkti* formulēti (nenoteiksmē, nevis pavēles izteiksmē), mums dod iespēju uztvert garu, kādā tie tiek piedāvāti.

Atgādināsim, ka *piepūles punkti* ir šādi:

- uzcītīgi ieklausīties Dieva Vārdā;
- ik dienas veltīt noteiktu laiku, lai patiesi sastaptos ar Kungu (klusā lūgšana);
- ik dienas vīram un sievai satikties laulāto lūgšanā (un, ja iespējams arī kopā ar bērniem ģimenes lūgšanā);
- ik mēnesi atrast laiku patiesam laulāto dialogam Kunga klātbūtnē (*pienākums apsēsties*);
- izveidot sev *dzīves regulu*, kas ir aicinājums strādāt ar sevi un atklāt patiesību par to, kas mēs esam;
- ik gadu veltīt laiku, lai nostātos Kunga priekšā (ja iespējams, abiem laulātajiem kopā) rekolekcijās, kas mums palīdz pārdomāt un organizēt savu dzīvi Viņa klātbūtnē.

Marija – Dieva Māte piešķir *Equipes Notre-Dame* komandām savu vārdu. Pa ceļiem, kas mūs ved uz vienotību ar Dievu, Viņa, ar savu ieklausīšanos un pazemības pilno attieksmi, stiprināta ar Kristus Vārdu un Dzīvi, ir labākā pavadone.

Laulātie pārī īstenojot *piepūles punktus*, ņem vērā trīs vadlīnijas:

- *Pakāpeniskums*:
Kungs mūs satiek tur, kur mēs esam. Nav jāizlaiž atsevišķi posmi un jāsteidzina notikumu gaita; galvenais ir vēlme attīstīties, esot konkrētajā situācijā;
- *Pielāgošanās*:
Visiem nav iespējams virzīties uz priekšu vienā un tajā pašā ritmā, jo ceļš ir vienlaikus gan personisks, gan arī ejams abiem laulātajiem kopā. Konkrētajiem *piepūles punktiem* nevajadzētu mums laupīt drosmi, bet gan – gluži pretēji – tiem mūs jāiedvesmo un jāpalīdz visā mūža garumā;

- *Centieni:*

Tāpat kā nav mīlestības, ja trūkst satikšanās brīžu, nedz klusās lūgšanas, ja trūkst īpašu ieklausīšanās un dialoga brīžu, nav arī personiskas un laulāto atgriešanās, ja trūkst lēmuma mūsu visai neskaidrās vēlmes pēc progresa īstenot konkrētā, noteiktā rīcībā, kas mainīs mūsu dzīvi un mūs pakāpeniski pārveidos.

3.3. DIEVMĀTES KOMANDU CEĻA POSMI

Dievmātes komanda piedāvā laulātajiem ceļu, kas tiem ikvienā dzīves posmā sniedz atbilstošus līdzekļus, lai tās varētu īstenot patiesu satikšanos ar Kungu un apņemtos Viņam sekot.

Šis ceļš allaž tiek veikts grupā – kristīgas dzīves kopienā, apvienojoties piecām - sešām ģimenēm un priesterim. Priesteris, kurš arī pieder pie komandas, tikai atšķirīgā veidā, padara klātesošu Kristu kā kopienas galvu. Komandas tiek bagātinātas, sastopoties abiem sakramentiem – priesterībai un laulībai. Tur, kur priesteru trūkums kavētu jaunu komandu izveidi, laulātos varētu sagatavot veikt garīgās līdzgaitniecības pienākumu. Šī ceļa (kas var ilgt visu mūžu) posmi nav pasargāti no grūtībām, ar kurām saistīta dzīve kopienā. Tāpēc tie jāizdzīvo ar prieku, drosmi un reālu skatu.

Šie posmi ir šādi:

Ievadišana

Mūsdienās ir jāņem vērā atšķirīga realitāte, jo trūkst kristīgas pamatformācijas, kas prasa ievada (iniciācijas) katehēzi laulības un kopienas jomā un ne tikai tīri reliģisku formāciju. Pēc šādas kristīgas iniciācijas laulātie varētu izvēlēties ceļu, kas viņiem vispiemērotākais: *Dievmātes komandas* vai citas laulāto kustības.

Vadība (ievirze)

Īpašā formācija par laulāto garīgumu un *Equipes Notre-Dame* komandu pamatmetoēm notiek *pilotpāra* vadībā. Formācijā jāvadās pēc pamatshēmas, kas kopīga visai kustībai, lai nodrošinātu, ka *Dievmātes komanda*

da kā starptaustiskas kustības sastāvdaļa attīstītos uz vieniem un tiem pašiem pamatiem. Pēc šīs vadības starpgrupu formācijas sesija palīdzēs kopā ar citiem pāriem nostiprināt iemācīto un apgūto.

Dievmātes komandu dzīve

a) pēc formācijas posma ir nepieciešams atklāt laulāto garīguma dziļāko jēgu, studējot tēmas, kas skar laulāto mīlestību, kā arī Kristu un Baznīcu.

b) pēc tam katra komanda var izvēlēties tai vispiemērotāko studiju tēmu – no tām, ko sagatavojusi kustība, vai arī citām, vienlaikus respektējot komandu specifiku. Laulāto līdzdalība formācijas sesijās, ko organizē kustība, ir vajadzīga, lai labāk izprastu *Dievmātes komandu* universālo nozīmi pēc Baznīcas attēla un to misijas svarīgumu pasaulē.

c) pieaugot vecumam un pieredzei, laulātie pāri (vismaz daži no tiem) var vēlēties iet kādu grūtāku ceļu, kas neaprobežotos ar jaunu studiju tēmu, bet gan varētu izpausties kā progresīva dzīves izvērtēšanas metode, jauna un dziļāka pakāpe lūgšanā vai augstāka līmeņa saistības.

Kustībai būtu viņiem jāpalīdz atrast vai sākt iet vēl kādus citus ceļus papildus dalībai komandā. Šie posmi vēl nav visas iespējas Svētā Gara iedvesmotai dzīvei laulātā pāri. Ar tiem izaugsme tikai sākas – izaugsme, kam tāpat kā mīlestībai nav robežu.

4. DZĪVOT SADRAUDZĪBĀ, LAI ATSAUKTOS UZ AICINĀJUMU UN PIEDALĪTOS MISIJĀ

Lai kādā garīgās attīstības stadijā pāris atrastos, ikviens cenšas mācīties dzīvot sadraudzībā šajā mazajā ticības kopienā – komandā. Tātad mēs nedrīkstam palikt noslēgušies sevī, nedz uzskatīt komandu par pašmērķi, jo ikviena sadraudzība neizbēgami tiecas pārtapt dāvāšanā citiem. *Dievmātes komandas* ir garīguma kustība, un patiesi garīgums sevī ietver dalīšanos tajā, ko esam saņēmuši par velti.

Dāvana, kas kustībai jāsniedz Baznīcai un pasaulei, ir līdzdalība Dieva Valstības celšanā, pamatojoties uz jaunu priekšstatu par laulāto pāri.

„Viņiem nav vīna”, sacīja Marija Kānas kāzās. Tādā veidā ar savu dziļo intuīciju Viņa pasteidzās pretī Kristus pestīšanas darbam. Arī mūsdienās joprojām pietrūkst dažādu *vīnu* šīs zemes kāzām.

Dievmātes komandām jūtīgi jāuztver šie trūkumi, reizēm vārdos neizteikti, reizēm izteikti, materiāli vai garīgi, lai neizlaistu no skatiena mūsdienu būtiskos jautājumus. Tām jābūt vērīgām situācijās, kur laulātie cieš un gatavām šī iemesla dēļ sadarboties ar citām kustībām.

Kustības komandām ir tiešs īpašais mērķis: palīdzēt laulātajiem pilnībā izdzīvot viņu laulības sakramentu. Vienlaikus tām ir arī misionārs mērķis: ar vārdiem un dzīves liecību sludināt pasaulei kristīgās laulības vērtības.

Kur mēs pieliksim pūles dažu turpmāko gadu laikā?

4.1. KUSTĪBĀ

Ar otrās elpas sparū mums būtu jāpieliek kopīgas pūles, lai pilnībā izdzīvotu savstarpējo palīdzību un komandas kopieni. Jau iepriekš runājām par konkrētiem *piepūles punktiem*, tos atainojot kā attieksmes veidus, kas mums jāpieņem. Taču jāatceras, ka tie ir tikai līdzekļi. Kristīgā dzīve gan personai, gan pārī ir dienišķa cīņa, un tāpēc *Equipes Notre-Dame* piedāvā dažādas izvēles iespējas garīgā progresā sekmēšanai. Tomēr nedrīkst piemirst, ka vienīgais likums ir mīlestības Gars. Katrai personai un katram pārī tas jāpiedzīvo savas dzīves īpašajos brīžos.

Turklāt radošumam jāpalīdz izvairīties no ieraduma postošajiem ceļiem, kas mudina atsvabināties no jebkādiem ierobežojumiem. Risks komandas ietvaros ir liels – tas izriet no tā, ka dzīvojam kopā, tiekamies draugu lokā, jau iepriekš atvainojoties par kādu drīzāk uzspiestu nekā gribētu rīcību; atstājam novārtā personisko un pāra atbildību par kristīgajām saistībām.

Radošuma jomā jāpacenšas vēl kādā citā virzienā. Šī ceļa posmos mēs sastopamies ar vajadzībām, kas vēl nav pienācīgi apmierinātas. No vienas puses tās ir *jaunās komandas*. Katrā valstī tās būtu jāattīsta saskaņā ar savām vajadzībām un jaunajiem pārīem raksturīgajām īpašībām, ja vien notiek iegūtās pieredzes apmaiņa starptautiskā līmenī. No otras puses – jāturpina padziļināti attīstīt saistības starp jau esošām grupām.

Būsim izdomas bagāti un, cits citam palīdzot, dalīsimies šajā pieredzē, kuras mērķis ir iet tālāk, lai kustība varētu atbildēt uz reālām ilgām un laulātie pārī neizjustu nepieciešamību iet meklēt kur citur.

Mūsu kustībai vienmēr rūpējies dot atskaites punktus un pārdomas laulāto formācijas jomā. Laulātajiem jāpaliek atbildīgiem un brīviem, vienlaikus saņemot atbalstu savos meklējumos, lai izprastu Dieva Vārdu laika zīmju kontekstā. Tāpēc nepieciešama pastāvīga formācija un aktualizēti meklējumi, lai ticības realitātes paustu saprotamā valodā. Turklāt ikvienam ir arī jāapzinās tādu laulāto misijas nozīme, kuri uzņemas pienākumus kustības ietvaros vadīšanas un kalpošanas garā, un viņi jāatbalsta.

4.2. BAZNĪCĀ

Bieži mēdz teikt, ka *Equipes Notre-Dame* ir nevis darbības (aktīvisma) kustība, bet gan darbīgu (aktīvu) personu kustība. Tāpēc ikviens laulātais pārī, kam pieejamas plašas garīgās atjaunotnes iespējas, cenšas saprast, ko Kungs no tā sagaida. Tāpat arī ikviens būs misionārs tur, kur atrodas, saskaņā ar savām personiskajām izvēlēm. Uzsvērsim – ir taisnība, ka grupas kā tādas neiesaistās noteiktā kopīgā rīcībā, jo katram pārī ir jāatklāj aicinājums, uz kuru tam pēc Kunga vēlēšanās jāatbild. Taču šīs auglīgās brīvības (attiecībā uz saistībām) dēļ mēs nedrīkstam aizmirst, ka kustībai piemīt sava harizma un ka tā nevar *izvairīties no sev līdzīgajiem* un no bīskapu specifiskajiem aicinājumiem ģimeņu garīgās aprūpes jomā. Tāpat ir svarīgi, lai grupas atvērtos citiem sociālajiem slāņiem un rūpētos par savas valsts vajadzībām, sevišķi tām, uz kurām norādījušas vietējās Baznīcas.

Mīnēsīm dažas ģimeņu garīgās aprūpes sfēras, kurās palīdzība nepieciešama vissteidzamāk:

- jauniešu komandu garīgā līdzgaitniecība (vadība);
- saderināto sagatavošana kristīgai laulībai;
- atbalsts jauniem laulātajiem pārīem;
- palīdzība grūtībās nonākušiem pārīem un šķirteņiem, kas dibinājuši jaunas savienības;
- rūpes par jauniešiem, kuri dzīvo kopā nelaulāti (konkubināts).

Mēs nevaram, neizraisot nopietnu sajukumu, šos pēdējā punktā minētos pārus iesaistīt END kopienās, taču varam veidot paralēlas struktūras, kurās kalpotu laulātie pāri no *Dievmātes komandām*.

4.3. PASAULĒ

Lai atbildētu gan uz savu aicinājumu, gan uz mūsdienu pasaules cerībām, mums jāpraktizē un jāsludina trīs lietas:

a) Laulība kalpo mīlestībai. Ja laulību piemeklē krīze, tas notiek jo īpaši tāpēc, ka cilvēki vairs īsti netic šai saiknei starp mīlestību un laulību. Mēs tai ticam, tāpēc esam izlēmuši viens otru mīlēt visu mūžu.

b) Laulība kalpo laimei. Drūmā, bailpilnā pasaulē, kurā jau pats laimes vārds skan neparasti, dzīvosim laulības dzīvi un atklāsim to, kā laimes ceļu ar savu attieksmi, liecinot par metodēm, kas mums palīdz šo laimi aktivizēt.

c) Laulība kalpo svētumam. Tas droši vien ir *Equipes Notre-Dame* visīpašākais aicinājums: ne tikai aicināt uz svētumu lajus, laulātas personas, bet arī apliecināt, ka cilvēciskā seksualitāte var būt svētuma ceļš. Baznīcā šis ceļš joprojām ir jauns, pasaulē – gandrīz revolucionārs... *Otrās elpas* perspektīva mums dod iespēju evaņģelizēt seksualitāti, tas ir, mācīties to kontrolēt, apgūt un izdzīvot saskaņā ar Dieva plānu, lai tā kalpotu Dieva Valstībai.

Dārgie draugi, šai sēklai, ko iesējām Lurdā, pie Marijas kājām, jāattīstās, jāuzdīgst, jāaug, jānes augļi, tāpat kā Bērns, kuru Viņa nesa savā klēpī, kļuva Cilvēks, pestīšanas Cilvēks. Šajā nolūkā mums vajadzīgs laiks un rūpes, cerība un pacietība, vajadzīga arī sirds, kas atvērta Garam un tam, ko no Dieva nemaz negaidām.

Mēs uzticam Marijai šo *otrās elpas* impulsu, lai Viņa vadītu *Equipes Notre-Dame* kopienas turp, kur Kungs tās gaida kā Savas Valstības cēlājas.

Exultavit Spiritus meus, in Deo salutari meo.

[Mans gars gaviļē Dievā, manā Pestītājā]

KUSTĪBAS *EQUIPES NOTRE-DAME* KANONISKIE STATŪTI

KUSTĪBAS EQUIPES NOTRE-DAME KANONISKIE STATŪTI

IEVADS

Equipes Notre-Dame (END) sākās no četru laulāto pāru grupas, kas vēlējās savā laulībā īstenot kristības sakramenta aicinājumu, un no priestera Anrī Kafarela (*Henri Caffarel*), kurš ļoti labi saprata un izjuta laulības sakramenta garīgo bagātību.

Pirmā grupas tikšanās notika Parīzē 1939. gada 25. februārī. END Harta tika pieņemta 1947. gada 8. decembrī, pēc priestera Anrī Kafarela un tā laika atbildīgo pāru iniciatīvas. Harta ir kustības dibināšanas akts. Kustība par savu aizbildni izvēlējās Dievmāti.

Šī ievada mērķis ir izcelt kustības dibinātāju sākotnējo ieceri, lai tādā garā varētu lasīt statūtus. Tad tas palīdzēs Dievmātes komandām drosmīgi un ar pašāvēību doties uz priekšu, saglabājot uzticību kustības harizmai.

Kā tas ir pateikts *Equipes Notre-Dame* Hartas pirmajā punktā un kā to 1988. gada Lieldienās, pēc END pamatdokumentu pārskatīšanas, atgādināja tēvs Kafarels, kustība *Equipes Notre-Dame* no paša sākuma vēlējās būt „*laulāto garīguma kustība, nevis vienkārša laulāto kristiešu draugu grupa, kas vēlas būt izolēta no pasaules, vai ģimeņu kustība, vai arī Katoliskās akcijas kustība*”. No kustības pastāvēšanas sākuma tā nekoncentrējas uz indivīdu pulcēšanu, bet uz laulātajiem pāriem, kas ir nolēmuši pieaugt svētumā savā laulībā.

Vissvarīgākā atziņa no pirmajām tikšanās reizēm bija tas, ko vēlāk nosauks par *laulāto garīgumu* – tas ir aicinājums uz svētumu pāriem, kas ir vienoti ar laulības sakramenta saitēm, nevis par spīti laulībai, bet tieši laulībā un caur laulību. Pirms piecdesmit gadiem šāda laulības sakra-

menta izpratne bija nedzirdēta, un vēl šodien tā laulības sakramentu izprot nedaudzi.

Esot kopā ar jauniem laulātajiem pāriem tēvs Kafarels atklāja pavisam jaunu jēgu šim *lielajam noslēpumam*, par ko runā svētais apustulis Pāvils (sal. Ef 5, 32). Pāriem, kas vienoti laulības sakramentā, nav jēgas meklēt citu svēttapšanas ceļu, kā vien savstarpējās mīlestības ceļu, kas ir piepildīts ar Dieva mīlestību un ir tās apgaismots. Šajā kontekstā tēvs Kafarels ir teicis: „Laulība – tā ir savstarpēja sevis dāvāšana ar mērķi kļūt par kopīgu dāvanu citiem”.

Cita atziņa, kas radās pirmajās *Dievmātes komandās*, ir tā, ka pastāv ļoti cieša saistība starp divām mīlestības attiecībām – starp cilvēku un Kristu un starp laulātajiem. Abas attīstās līdzīgi: pēc pirmās satikšanās priekā kādu dienu tiek piedzīvota tumsa un šķietams mīļotās personas trūkums. Un šādos brīžos, kādu noteikti ir ne mazums, ir jāiztur – ticībā Kristum un uzticībā laulības solījumiem.

1945. gadā „Zelta Gredzenā” (*l'Anneau d'or*), proti „Laulāto un Ģimeņu Garīguma Burtņīcās” – žurnālos, kādus izdeva tēvs Kafarels – parādījās raksts ar nosaukumu: „Aizmirstais pienākums”. Šis raksts izraisīja ļoti lielu atsaucību. Rakstā, balstoties uz sv. Lūkasa Evaņģēliju, kopumā bija pateikts, ka māja sabruks, ja *nerūpējas par tās pamatiem*, tāpēc laulātajiem tiek ieteikts *pienākums apsēsties*. Laulātie, kas neprot apstāties uz mirkli un pārdomāt, ieslīgst rutīnā un viņu laulība plaisā un brūk.

Tieši tāpēc, zinot savas vājības un ierobežojumus, ikdienas pieredzot, cik šauri ir vārti un cik grūti ir saglabāt laulības ilgtspēju, arvien vairāk laulāto pāru nolemj dibināt grupas kustības ietvaros, kuras struktūra ir noteikta un tai pat laika elastīga.

Vairāk kā 50 gadu bagātā *Equipes Notre-Dame* pieredze dod pārliecību, ka tieši tagad, vairāk nekā jebkad agrāk, kustība sniedz atbildes uz laulāto un Baznīcas vajadzībām. Kustība, kas aktuāli ir klātesoša vairāk kā 60 valstīs visā pasaulē, vēlas būt kristīgās liecības nesēja pasaulē.

Saskaņā ar 1983. gada *Kanonisko tiesību kodeksa* (KTK) kanonu nr. 299 § 3, END starptautiskā vadības komanda kopā ar atbildīgajiem no superreģioniem un atbildīgajiem no reģioniem nolēma sekojošos statūtus. Šos statūtus audiences laikā pie Pāvesta Jāņa Pāvila II 1992. gada 26. martā uz pieciem gadiem *Ad experimentum* apstiprināja V.Em. Kardi-

nāls Eduardo Pironio (*Cardinal Eduardo Pironio*), tā laika Pontifikālās Padomes Laju lietās priekšsēdētājs. Dekrēts, kurā *Equipes Notre-Dame* tiek atzīta par ticīgu katoļu privāto apvienību, saskaņā ar KTK kanonu normām nr. 298-311 un 321-329 tika izsludināta 1992. gada 19. aprīlī, Kristus Augšāmcelšanās svētkos.

Statūti tika galīgi apstiprināti 2002. gada 26. jūlijā, Vissvētākās Jaunavas Marijas vecāku Sv. Joahima un Sv. Annas svētkos ar Pontifikālās Padomes Laju lietās dekrētu, ko parakstīja tās prezidents V.Em. Kardināls Džeims Francis Stafords (*Cardinal James Francis Stafford*).

Statūtu mērķis ir:

- nodrošināt kustības integritāti un izaugsmi, saglabājot uzticību sākotnējiem pamatprincipiem, tai pašā laikā pieļaujot nepieciešamās izmaiņas atbilstoši aktuālajām vajadzībām, kādas var parādīties dažādos laikos un vietās;
- nodrošināt kustības *Equipes Notre-Dame* un tās dibinātāju sākotnējās idejas iesakņošanu Baznīcā, tādējādi saņemot kustības īpašo iezīmju atzinības apstiprinājumu;
- kalpot par atskaites punktu kustības biedriem un atbildīgajiem, un arī garantijai Baznīcas autoritātei;
- noteikt institucionālas saistības starp kustību *Equipes Notre-Dame* un Svēto Krēslu.

1. PANTS. NOSAUKUMS UN APZĪMĒJUMI

Kustības oficiālais nosaukums ir „*Equipes Notre-Dame*”, saīsinājumā END. Tas ir kopīgs nosaukums visai kustībai, kaut gan nav izslēgts arī tā tulkojums citās valodās. Ja nepieciešams, var tikt pievienots apakšvirsraksts „Laulāto garīguma kustība”.

Ar Starptautiskās vadības komandas (ERI) apstiprinājumu nosaukums *Equipes Notre-Dame* var tikt tulkots to valstu valodās, kur darbojas END komandas.

END kā laju kustība ir starptautiska privāta katoļticīgo apvienība, kuru vada un pārvalda tās biedri. Tā ir juridiska persona atbilstoši Kanoniskā tiesību kodeksa pantiem nr. 298-311 un 321-329 un apstiprināta 1983. gada 25. janvārī atbilstoši pieņemtajiem statūtiem. Kustība veido garīgu kopienu ar universālu raksturu Baznīcā.

2. PANTS. KUSTĪBAS GALVENĀ MĪTNE

Kustības galvenā mītne atrodas Parīzē, Francijā (49, rue de la Glaciere, 75013 Paris, France). Ar Starptautiskās vadības komandas (ERI) lēmumu tā var tikt pārcelta uz citu vietu.

3. PANTS. MĒRĶIS UN BŪTĪBA

END mērķis ir palīdzēt laulātajiem atklāt un realizēt savā dzīvē visas laulības sakramenta dimensijas, vienlaicīgi paliekot uzticīgiem Baznīcas mācībai.

Equipes Notre-Dame kā garīgās formācijas un atjaunotnes kustība palīdz saviem biedriem pilnveidot sevī mīlestību uz Dievu un tuvāko, aicina uz savstarpējo brālīgo palīdzību, lai kustības dalībnieki varētu gan personīgi, gan kopā ar laulāto pieņemt Dieva gribu laulāto un ģimenes dzīvē, kā arī darbā un sabiedriskajā dzīvē. Tā laulātajiem palīdz apzināties viņu evaņģelizācijas misiju Baznīcā un pasaulē, vispirms jau kā laulāto mīlestības lieciniekiem, un arī ar citām aktivitātēm.

4. PANTS. BIEDRI

Kustības biedri ir kristīgi pāri, vienoti laulības sakramentā, kas atbalsta kustības mērķus un metodes, tās īstenojot savā dzīvē, kā tās aprakstīts pēdējā Hartas redakcijā (1972. g. maijs) un citos pamatdokumentos, kas Hartu aktualizē, kā arī šajos Statūtos.

2001. gada maijā ERI izdots un Starptautiskās kolēģijas aprobētais „Equipes Notre-Dame ceļvedis” balstās uz augstāk minētajiem dokumentiem un uz šiem Statūtiem. Tajā ir apkopoti likumi un priekšraksti Kustības un tās biedru funkcionēšanai. Tas ir pamata dokuments, kas nosaka kustības detalizētu darbību, un to var mainīt tikai ERI konsultējoties ar Starptautisko kolēģiju.

Katrs laulātais pāris, kas izpilda šo statūtu 4. panta pirmajā atkāpē minētos nosacījumus, var kļūt par END komandas biedru. Pēc formācijas perioda, kas ilgst vismaz gadu, kura laikā pilotpāris iepazīstina ar dažādiem *Dievmātes komandas* dzīves aspektiem, pāris var izlemt iesaistīties kustībā vai to atstāt.

Katrs komandas biedrs var jebkurā brīdī pieņemt lēmumu no tās izstāties.

Balstoties uz nopietniem un pamatotiem iemesliem, superreģiona vai reģiona atbildīgie pēc atbildīgā pāra ieteikuma, var pieņemt lēmumu izslēgt no kustības vienu vai vairākus locekļus. Izslēgtajiem ir tiesības iesniegt apelāciju Starptautiskajai vadības komandai (ERI).

5. PANTS. END KOMANDU DZĪVE UN SAVSTARPĒJĀ PALĪDZĪBA

Dievmātes komanda ir patiesa Baznīcas kopiena un kustības *Equipes Notre-Dame* pamatšūna. Kustības īpašais aicinājums ir veidot nelielas laulāto pāru kopienas, kas alkst pilnībā realizēt savu kristīgo aicinājumu laulībā un ģimenē.

Pēc pilotāžas un formācijas perioda *Dievmātes komanda* iesaistās Kustības struktūrās vai arī nolemj to atstāt.

Katra Komanda sastāv no 5 līdz 7 laulātiem pāriem, kas katru gadu no sava vidus ievēl atbildīgo pāri, kuram palīdz un kuru atbalsta garīdznieks jeb garīgais vadītājs, un kura klātbūtne komandā ir zīme tās vienībai ar priesterību un Baznīcas kopienu.

Ļoti svarīgs komandas dzīves elements ir ikmēneša tikšanās. Katrs gatavojas šīm tikšanās reizēm, kurās ir vienkārša maltīte, dalīšanās dzīves pieredzē, kopīga lūgšana, domu apmaiņa par konkrēto formācijas tematu, kas parasti ir saistīts ar Kustības pamatmērķiem un identitāti, kā arī dalīšanās panākumos vai neveiksmēs konkrēto piepūles punktu realizēšanā.

Komandu biedri (gan individuāli, gan abi laulātie kopīgi) apņemas realizēt konkrētus piepūles punktus: personīgo dzīves regulu, ikmēneša laulāto dialogu Kunga klātbūtnē (pienākums *apsēsties*), kura mērķis ir kopīga Dieva gribas meklēšana, Dieva Vārda klausīšanos, ikdienas individuālo lūgšanu, ikdienas laulāto kopīgo lūgšanu, iespēju robežās ģimenes lūgšanu un ikgadējās rekolekcijas. Šo mērķu sasniegšanai komandas biedri savstarpēji viens otram palīdz, kā arī aktīvi iesaistās kustības dzīvē un aktivitātēs.

6. PANTS. ATBILDĪBAS UN ORGANIZĀCIJAS LĪMEŅI

1. Kalpošana kopienas labā un kustības mērķu realizēšana notiek dažādos atbildību un organizāciju līmeņos:

- sadarbības pāris ir atbildīgs par vienotības nodrošināšanu starp vairākām *Dievmātes komandām*;
- sektora atbildīgais pāris ir atbildīgs par kopienu, kas sastāv no 5 līdz 20 *Dievmātes komandām*. Tam palīdz sektora komanda, kas sastāv no dažiem laulātiem pāriem un garīdznieka – sektora garīgā vadītāja;
- reģiona atbildīgais pāris atbild par vairāku sektoru darbību;

- provinces atbildīgais pāris atbild par vienotību starp vairākiem reģioniem, kad superreģions teritoriāli ir pārāk liels;
- superreģiona atbildīgais pāris ir atbildīgs par vairāku provinču vai reģionu darbību.

Par sektoru, reģionu, provinču, superreģionu END atbildīgais pāris veido atbalsta grupu, kas sastāv no vairākiem laulātajiem un garīdznieka (garīgā vadītāja) un kas koleģiāli, kopienas garā un uzticībā atbildīgos pārus atbalsta pienākumu izpildē. Katrs atbildīgais pāris par savu kalpojumu atbild augstākstāvošo kustības hierarhijas priekšā.

Visi šie pienākumi, kā arī END laulāto kalpojumi sekretariātā tiek veikti brīvprātīgi bez atlīdzības.

2. Starptautiskā vadības komanda (ERI) koleģiāli uzņemas atbildību par kustību. Šo atbildību vadības komanda uzņemas kopā ar superreģiona atbildīgajiem pāriem.

ERI sastāv no 6 - 8 laulātiem pāriem un garīdznieka – garīgā vadītāja. Šie pāri ir paša ERI izvēlēti pēc konsultēšanās ar dažādu līmeņu atbildīgajiem, it īpaši ar pāriem, kas atbildīgi par superreģioniem. ERI biedru izvēlē ir jāņem vērā (iespēju robežās) kustības *Equipes Notre-Dame* starptautiskais raksturs.

ERI biedru kalpojums ilgst maksimāli sešus gadus.

ERI vadošo pāri ievēl no savējo vidus vai no pāriem, kas piederēja iepriekšējām ERI komandām. Tikai izņēmuma kārtā ERI vadošais pāris var tikt ievēlēts no Kolēģijas locekļu vidus. Tādā gadījumā tam ir jāpiešķir ERI sapulcēs vismaz gadu pirms atbildības uzņemšanās.

ERI vadošais pāris ir atbildīgs par ERI darbību. Šis pāris vada kustību un regulāri atskaitās ERI biedriem par savas misijas izpildi. ERI vadošā pāra kalpojums ir maksimums sešus gadus un viņi ir arī kustības oficiālie pārstāvji.

Pirms vadošā pāra nominēšanas, ERI pārliecinās vai Pontifikālajai Padomei Laju lietās nav būtisku iebildumu attiecībā uz izvēli.

ERI ir pieejams starptautiskais sekretariāts, kura vadību uztic galvenajam sekretariāta pārim, kas ir atbildīgs par ERI funkcionēšanas administratīvajiem aspektiem.

Sadarbības zonas veido superreģioni, reģioni un sektori, kas ir tiešā pakļautībā ERI, tāpat arī valstis, kurās vēl nav END komandu šajos līmeņos. Par viņām atbild ERI.

ERI var veidot specializētas komandas, kuras dēvē par *satelītkomandām*. Tās palīdz realizēt ERI misiju un tā, savukārt, rūpējas par *satelītkomandu* starptautisko raksturu. Šo komandu darbības ilgumu, kā arī atbildīgā satelītpāra izvēli nosaka ERI, kas ir šajā izvēlē var konsultēties ar citiem ekspertiem no laju vai garīdznieku vidus.

Ja ERI vadošā pāra vieta ir vakanta, tā misiju kādu laiku, bet ne ilgāk par gadu, pilda kāds no ERI grupā esošiem pāriem, par kuru tiek balsots, un kas saņem visvairāk balsu, līdz laikam, kad tiek aicināts jauns vadošais pāris, kurš pārņem misiju saskaņā ar šiem Statūtiem.

3. Atbildīgie pāri katrā no līmeņiem ir kustības *Equipes Notre-Dame* biedri, iecelti amatā uz noteiktu periodu no 3-5 gadiem. Visos iepriekš minētajos līmeņos atbildīgie pāri tiek izraudzīti pēc noteiktas kārtības un principiem, kādi aprakstīti kustības oficiālajos dokumentos, kā arī rūpējoties par kopienas un brālīgās kalpošanas garu. Pārus šiem atbildīgajiem kalpojumiem nominē institucionāli augstākstāvoši atbildīgie pāri, pirms tam apspriežoties ar pāriem, kam kalpošanas misija atbildīgajā līmenī jau beidzas, kā arī ar citiem kompetentiem kustības locekļiem. Superreģiona vai reģiona atbildīgo pāru aicināšana vienmēr notiek, konsultējoties ar ERI.

Vajadzības gadījumā ar ERI atļauju var veidot sekretariātus valsts līmenī, un tie ir vietējo atbildīgo pāru pārziņā. Šiem sekretariātiem ir pienākums sadarboties ar starptautisko sekretariātu.

Atbildīgā pāra vakances gadījumā tā vietu ieņem institucionāli augstākstāvošs pāris. Pēc komandas ieteikuma atbildīgais pāris var uzticēt šo vakanci kādam pārim no savas komandas.

Katrs atbildīgais pāris, sākot ar atbildīgajiem par sektoru, pārstāv kustību sava līmeņa ģeogrāfiskajās robežās. Šī pārstāvniecība skar tikai un vienīgi tās atbildības sfēras, par kurām tika runāts 3. pantā. Atbildīgais pāris regulāri atskaitās augstāk stāvošam atbildīgajam pārim par visām aktivitātēm, pieņemtajiem lēmumiem un organizatoriskajām darbībām.

Visi dokumenti, kas izstrādāti jebkurā kustības līmenī un kas skar kustības pedagogiju, darbības regulu vai arī tādi dokumenti, kurus domāts izplatīt, ir jāiesniedz apstiprināšanai ERI.

Atbildīgo pāri, kam ir uzticēta kāda kustības organizācijas struktūra, var atcelt no kalpojuma, ja:

- pāris tiek izslēgts no kustības, atbilstoši Statūtu 4. pantam;
- pāris sistemātiski nepilda tam uzticētos pienākumus;
- pāris darbojas pretrunā Baznīcas mācībai;
- pāris pārkāpj šos Statūtus, kas liktu šaubīties par kustības vienotību.

Šo lēmumu pieņem superreģiona/reģiona atbildīgais pāris, nodrošinot atstādināmā pāra tiesības apstrīdēt šo lēmumu ERI.

7. PANTS. GARĪDZNIEKI – GARĪGIE PADOMDEVĒJI

Garīdznieki *Dievmātes komandu* dzīvē ienes priesterības sakramenta žēlastības. Tie nepilda vadības funkcijas, bet ir garīgie līdzgaitnieki.

Garīdznieku – komandas *garīgo padomdevēju* izvēlas *Dievmātes komandā* esošie pāri starp garīdzniekiem, kas likumīgi pilda savu kalpojumu saskaņā ar Kanonisko tiesību kodeksa kanonu nr. 324 § 2.

Kalpojošās komandas atbildīgais pāris ar hierarhiski augstākā atbildīgā pāra piekrišanu izvēlas priesteri, kas būs attiecīgā sektora vai citas kalpojošās komandas *garīgais padomdevējs*. Vajadzības gadījumā garīdznieks saņem savas priekšniecības atļauju veikt konkrēto kalpojumu kustībā *Equipes Notre-Dame*. Parasti priestera kalpojums ilgst no 3 līdz 5 gadiem.

Starptautiskajai vadības komandai (ERI) priesteri – *garīgo vadītāju* iesaka ERI vadošais pāris, kas tikko sācis kalpojumu. Garīdznieka nomināciju apstiprina Apustuliskais Krēsls. Viņa kalpojums ilgst līdz 6 gadiem un tam jābeidzas līdz ar ERI vadošā pāra pilnvaru beigām.

Arī citi garīdznieki var tikt iesaistīti dažādos atbildības līmeņos, atkarībā no apstākļiem un vajadzībām. Tos izvēlas konkrēto kopienu atbildīgie konsultējoties ar kustības vadību.

8. PANTS. ĪPAŠUMU ADMINISTRĒŠANA

Kustības *Equipes Notre-Dame* finanšu resursus veido naudas līdzekļi, kādus ziedo katrs kustības loceklis, kā arī sponsoru ziedojumi un dāvinājumi un eventuāli testamentārie dāvinājumi kustībai. Šie līdzekļi tiek izmantoti kustības izdevumu segšanai, kas saistīti ar funkcionēšanu, aktivitātēm un attīstību.

Kustība var iegūt nekustamo īpašumu, to nopērkot. Ja kāds īpašumu dāvina vai ir novēlējis ar testamentu, tad kustība to pārņem ar noteikumu, ka īpašums tiks izmantots paredzētiem kustības mērķiem.

Ikvienam, kurš izmanto kustības finanses, ir pienākums atskaitīties par izlietoto naudu.

Kustības finansiālo politiku ik gadu nosaka ERI, tā nosaka arī starptautisko nodevu apmēru superreģionos vai reģionos un ir nomodā par šo līdzekļu godīgu izmantošanu.

Valstīs, kurās darbojas kustība *Equipes Notre-Dame*, tiek pieļauta iespēja veidot civilās, nacionālās vai reģionālās apvienības ar juridiskās personas statusu. To dibināšana un statūtu izstrādāšana ir jāsaskaņo ar ERI. Šīs apvienības var pārvaldīt kustības finanses, atskaitoties ik gadu konkrētā atbildības līmeņa vai teritorijas atbildīgajam pārim.

Rūpēs par darbību pārredzamību un savstarpējo uzticību, civilo apvienību, kādas dibinājuši reģioni vai superreģioni, grāmatvedības dokumenti un atskaites ik gadu tiek sūtīti atbilstošajai institūcijai, kādai teritoriāli pieder konkrētā apvienība. Tas pats attiecas uz ERI, kas visu apvienību, kādas ir saistītas ar ERI, grāmatvedības dokumentus un atskaites nodod kolēģijai.

Kādas apvienības likvidācijas gadījumā, tiesības pārvaldīt finanses tiek nodotas citām apvienībām saskaņā ar konkrētās valsts aktuālajiem liku-

miem. Tomēr Starptautiskā apvienība parūpēsies par to, lai šie labumi tiktu izmantoti kustības *Equipes Notre-Dame* locekļu labā vai arī to institūciju labā, kas nodarbojas ar laulātajiem un ģimenēm valstīs, kas atrodas šo apvienību interešu sfērā.

Equipes Notre-Dame starptautiskās apvienības likvidācijas gadījumā, tiesības uz materiālajiem labumiem, saskaņā KTK kanonu nr. 310, galvenokārt tiek piešķirtas tām apvienībām, kas realizē līdzīgus mērķus.

9. PANTS. IZMAIŅAS STATŪTOS

Jebkādas izmaiņas šajos END Statūtos var tikt veiktas pēc ERI vai pēc divu trešdaļu superreģionu atbildīgo pāru iniciatīvas. Izmaiņas ievieš ERI pēc konsultēšanās ar superreģioniem un pēc tādas pašas procedūras, kāda bija jāievēro izstrādājot šos Statūtus. Jebkādas izmaiņas kustības Kanoniskajos Statūtos tiek apstiprinātas Svētā Krēsla atbildīgajās institūcijās.

10. PANTS. NOSLĒGUMA PIEZĪMES

Starptautiskā vadības komanda (ERI) un atbildīgie par superreģioniem rūpējas par to, lai kustības *Equipes Notre-Dame* iekšējās regulas un oficiālie dokumenti būtu saskaņā ar šiem Statūtiem.

Parīzē, 2014. gada 14. martā

PONTIFICIUM CONSILIUM PRO LAICIS DEKRĒTS

PONTIFICIUM CONSILIUM PRO LAICIS

1652/02/AIC-18

DEKRĒTS

Equipes Notre-Dame radušās Francijā 1938. gadā pēc dažu ģimeņu iniciatīvas, kuras kāda priesteris – tēva Anri Kafarela – vadībā mēdza regulāri sapulcēties ik mēnesi, lai kopīgi no jauna atklātu laulības nozīmi un šī sakramenta bagātības. Pirmā komandas tikšanās notika Parīzē 1939. gada 25. februārī. Drīz vien šie laulātie pāri guva tādas augļus savā laulības dzīvē, ka piesaistīja vēl vairākus citus pārus, kuri vēlējās piedzīvot to pašu. 1947. gada 8. decembrī tika sagatavota *Equipes Notre-Dame* Harta, kas uzskatāma par Kustības dibināšanas aktu.

Equipes Notre-Dame ir laulāto garīguma kustība, kas radusies, lai apmierinātu tādu kristīgu laulāto prasības, kuri vēlas pilnībā izdzīvot savu laulības dzīvi, pamatojoties uz laulības sakramentu. Saskaņā ar statūtiem *Equipes Notre-Dame* kā garīgas formācijas un atjaunotnes kustība palīdz saviem locekļiem pieaugt mīlestībā uz Dievu un tuvāko; tās aicina uz savstarpēju brālīgu palīdzību, lai to locekļi varētu gan personiski, gan ģimenē pieņemt konkrētos apstākļus savā laulības, ģimenes, profesionālajā un sabiedriskajā dzīvē saskaņā ar Dieva gribu; tās viņus aicina apzināties savu evaņģēlizējošo misiju Baznīcā un pasaulē – evaņģēlizēt, liecinot ar savu laulāto mīlestību un citiem rīcības veidiem, kas izriet no viņu izvēles” (*Statūti*, 3. p.).

Uzsverot laulāto vienotības jēgu un vērtību, pāvests Jānis Pāvils II 2000. Jubilejas gadā varēja sacīt, ka „laulības sakramentā dzīvesbiedri cenšas savstarpēji paust un apliecināt pasaules priekšā spēcīgu un nesašķelamo mīlestību, ar kādu Kristus mil Baznīcu. Tas ir „lielais noslēpums”, kā to

sauc apustulis Pāvils (sal. Ef 5,32).” (Jānis Pāvils II, *Jubilejas homīlija ģimenēm*, 2000. gada 15. oktobrī, 4)

Vatikāna II ekumeniskais koncils un pēckoncila maģistrs pievērsis īpašu uzmanību asociatīvajām līdzdalības formām Baznīcas dzīvē, tai apliecinot savu visdziļāko cieņu un respektu (sal. Dekrēts par laju apustulātu *Apostolicam actuositatem*, 18, 19 – 21; Jānis Pāvils II, Pēcsinodes Apustuliskais pamudinājums *Christifideles laici*, 29).

Šādā pašā garā pāvests Jānis Pāvils II uz trešās tūkstošgades sliekšņa rakstīja, ka „pienākums veicināt dažādus apvienību [asociāciju] veidus ir ļoti svarīgs vienotībai, neatkarīgi no tā, vai tās izpaužas tradicionālās vai mūsdienīgākās ekleziālo kustību formās; šīs formas turpina piešķirt Baznīcai dzīvīgumu, kas ir Dieva dāvana un paties *Gara pavasaris*.” (Apustuliskā vēstule *Novo Millennio ineunte*, 46).

Līdz ar to, ņemot vērā, ka Pontifikālā Padome Laju lietās ar 1992. gada 19. aprīļa dekrētu ir atzinusi *Equipes Notre-Dame* par privātu starptautisku ticīgo personu apvienību [asociāciju] ar pontifikālām tiesībām, kurai piešķirts juridiskas personas statuss. Tika apstiprināti kustības Statūti *ad experimentum*, atbildot uz lūgumu, ko 2002. gada 11. martā Dikastērijā iesnieguši Žerārs un Marija Kristīne de Roberti, *Equipes Notre-Dame* starptautiskās komandas vadītāji, prasot Statūtu galīgo apstiprinājumu.

Vienlaikus pieņemot Statūtu tekstā ieviestos grozījumus, ņemot vērā kustības plašo apustulisko ietekmi un *Equipes Notre-Dame* locekļu formācijas padziļināšanu, kuri darbojas, kalpojot ģimenei un sabiedrībai visus šos pēdējos gadus, palīdzēdami laulātajiem kristīgā veidā izdzīvot savu laulības dzīvi, kā arī atklāt un savā ikdienas dzīvē īstenot plānu, ko Dievs viņiem paredzējis.

Ņemot vērā Apustuliskās konstitūcijas *Pastor Bonus* 131. – 134. punktu par Romas Kūrīju, kā arī Kanonisko tiesību kodeksa 312. kanona 1. paragrāfa, 1. punktu, Pontifikālā Padome Laju lietās pasludina:

1. Apstiprinājumu, ka kustība *Equipes Notre-Dame* tiek atzīta kā privāta starptautiska ticīgo personu apvienība [asociācija] ar juri-

diskās personas statusu saskaņā ar Kanonisko tiesību kodeksa kano-
niem nr. 298 – 311 un 321 – 329.

**2. *Equipes Notre-Dame* Statūtu galīgo apstiprinājumu, kuru oriģi-
nāls atrodas Pontifikālās Padomes Laju lietās arhīvos.**

*Izdots Vatikānā,
2002. gada 26. jūlijā,
sv. Joahima un sv. Annas, Vissvētās Jaunavas Marijas vecāku,
liturģiskajā piemiņas dienā.*

Staņislavs Rilko,
sekretārs

Džeimss Frānsiss Kard. Stafords,
priekšsēdētājs